

A-KOEPEL

NIEUWS
BRIEF

FEBRUARI '94

De Anarchistische Koepel is een regionale organisatie die poogt groeperingen en individuen te verenigen die **vaag** op de één of andere manier met het anarchistisch ideeëngoed bezig zijn, hetzij als aktiegroep, leef- of werkkollektief, of als individualistisch initiatief. De koepel die in eerste instantie samenkomt om roddel uit te wisselen wil ook als groep naar buiten komen. De A.K.-Nieuwsbrief is een informatieblad met aktuele en algemene artikels uitgebracht door de werkgroep Nieuwsbrief van de Gentse A-Koepel.

Deadline Nieuwsbrief : 21februari

Wij verwachten artikels, discussiestukken, aktieverslagen, prentjes,... getypt. Voor kontaktadressen zie rubriek kontakten achteraan.

INHOUD

- 1 Redaxioneel
- 2 Abonnementen
- 3 Toetreding L.S.G.
- 4 Speuren naar de spieders
- 5 Vrouwenstrijd
- 6 De strijd tegen het fascisme is een strijd tegen het kommunisme
- 9 Kolumn van de Gewapende Vleugel
- 11 Pamflet A.L.S., Reaktie
- 11 Aspe blijft strijden
- 13 Open brief aan alle buitenparlementaire anti-fascisten
- 14 EZLN : het startschot van een gewapende strijd tegen de staat Mexico (1)
- 23 Aanzet tot slopen van het heilig huis waar het koppeltjes-imperium verblijft.
- 33 Loopt integratie uit op assimilatie ?
- 35 Een kraak met smaak.
- 36 Agenda

VERKOOPPUNTEN

De mythe, St. Amandsstraat 98

REDAXIONEEL

Beseft u, beste lezerster, dat u op dit eigenste ogenblik het februarinumner van de A-koepelnieuwsbrief leest ? Dit betekent: het eerste nummer van de **tweede** jaargang. Wij zijn inderdaad niet weinig trots dat dit projekt, oorspronkelijk opgevat als kommunikatiemiddelje binnen het Gentse sceentje, is uitgegroeid tot een volwaardig anarchistisch maandblad binnen het Westeuropese links-radikale medialandschap. Echter, aan onze finances is dit niet te merken. Binnen de kersverse redaktieraad wordt dan ook druk overleg gepleegd over de te volgen kommerciële koers: formaat veranderen, prijs opslaan (unaniem afgekeurd), burgerlijke boekhouding (alles verrechtst), benefieten organiseren, vredelievend imago, wat dan ook. We horen trouwens in de wandelgangen dat de economische recessie ook in andere vleugels van de koepel hard toeslaat. Zo zou de Infotheek reeds kontakten gelegd hebben met de zichzelf ontbindende Gewapende Vleugel (zie verder) in het kader van de verkoop van hun gloednieuw wapenarsenaal. Op die manier zou de Infotheek misschien een graantje mee kunnen pikken om in de financiering te voorzien.

Maar één feit is zeker: we gaan door met alles waar we mee begonnen zijn!

Zo ook blijkbaar de Gentse kraakbeweging, want met het Ingelandgat (Van Goethem-hotel) hebben zij voor hun Nieuwjaar een deftig optrekje gekregen (voor meer informatie zie verder in de Nieuwsbrief). Voorts zal de redactie trachten met enkele inhoudelijke stukken per nummer de prijs van de Nieuwsbrief waardig te zijn. Eerst degelijke informatie, dan de rest (en dat is nog altijd heel wat). Niets mag ons leespubliek echter weerhouden eens een artikeltje neer te schrijven. Er moet toch wel iets in jullie hoofd omgaan wat je van de daken wil schreeuwen !

**De voltallige redactie
verblijft inmiddels
in vrijheid en blijheid**

NIEUWSBRIEF WORDT HEEL BUROKRATISCH

Zeker voor die lezersters die de A-koepel Nieuwsbrief zeer genegen zijn en hem/haar steeds meer als collector's item gaan beschouwen hetvolgende bericht:

Vanaf heden zal een vaste redaxploeg zich onder meer tot doel stellen de continuïteit van de verschijning van voornoemd blad te verzekeren.

Tot het vormen van een vaste redactie is besloten toen gemerkt werd dat het af en toe moeilijk was een nummer vol te krijgen of inhoudelijk evenwichtig te houden. Ook het praktische werk (kopiëren, typen, verspreiden, boekhouden) was niet altijd even makkelijk te verdelen in zo'n losse groep mensen.

Daarom zal nu een tot nog toe zeskoppige redaxploeg uitnaken hoe, wanneer, en waarover er een Nieuwsbrief komt. Begrijp dit niet verkeerd !!! De Nieuwsbrief is nu weliswaar een autonome werkgroep binnen de Anarchistische Koepel, maar:

1) publiceert nog steeds ingezonden stukken voor zover ze relevant (breed interpreteren) zijn. Bij niet publiceren zal de redax de discussie met de auteur aangaan.

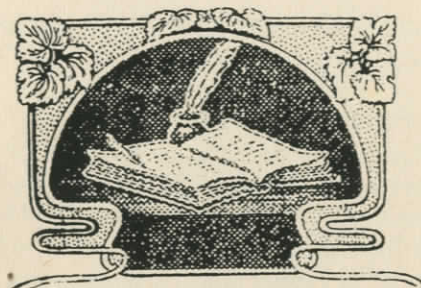
2) wij houden nog steeds OPEN redax- vergaderingen; dwz iedereen is welkom voor zover we kunnen rekenen op niet-vrijblijvend engagement. Uiteraard zouden wij het fijn vinden als meer mensen zouden schrijven en meewerken aan het blad.

Het feit een autonome werkgroep te zijn impliceert dat de Nieuwsbrief nu een eigen redactionele lijn kan volgen en niet in se 'A-koepelstandpunten' moet weergeven en dat de inhoud van het tijdschriftje binnen de werkgroep wordt vastgelegd, en dit ondermeer door meer zelfgeschreven informatieve stukken.

De redaxvergo's worden in de Nieuwsbrief zelf aangekondigd en dat zijn er in principe twee per maand: eentje heeft tot doel na te gaan wat er reeds binnen is van stukken en wat er nog geschreven zal worden (+ eventueel bespreking van stukken), een tweede vergadering zal enkel praktische zaken op punt stellen.

O ja, wie hier weer een putch van de huidige bonzen in ziet, wordt in de volgende nummers vast en zeker weggecensureerd, hebben ze gezegd.

max rédax

DE LIBERTAIRE STUDIEGROEP TREED TOE TOT DE A-KOEPEL.

De volgende tekst is overgenomen uit Perspectief en is een korte uitleg van wat de L.S.G. wil bereiken en daar dan ook voor wil doen.

De Libertaire Studiegroep Gent werd, in februari 1985, opgericht vanuit het inzicht dat de anarchistische idealen niet zozeer gediend worden vanuit nietszeggende slogans, dan wel door rationeel onderzoek.

De Libertaire Studiegroep wil denkwerk verrichten rond allerlei maatschappelijke fenomenen vanuit een libertair referentiekader.

De Libertaire Studiegroep heeft zich voorgenomen een drietal doelstellingen te verwezenlijken :

- ①. De publikatie van een driemaandelijkse tijdschrift, "Perspectief", waarin getracht wordt het anarchistische ideeëngoed uit te diepen;
- ②. De uitgave of heruitgave van teksten die relevant bevonden worden voor de onmiskenbare theoretische uitdieping van het anarchisme;
- ③. Het opzetten van allerlei manifestaties ter ondersteuning en ter bevordering van libertaire propaganda.

Vanzelfsprekend zijn reacties en kritieken welkom op het redactieadres. Mensen die zich geroepen voelen om daadwerkelijk het bovenstaande te helpen verwezenlijken, kunnen eveneens met ons contact opnemen.

Redaktiekollektief : Francis Faes, Wim Vandenbussche, Dirk Sluijs, Willie Verhoysen, Bart De Poorter, Stef Van Houtte.

Redaktieadres : Libertaire Studiegroep
Dracenastraat 21
9000 Gent

PERSPECTIEF is te verkrijgen in enkele gekende boek- en dagbladwinkels.

PERSPECTIEF is schriftelijk te bestellen op het redactieadres. U betaalt natuurlijk ook de verzendingskosten. Gelieve duidelijk te vermelden welk nummer u wenst.

Een ABONNEMENT nemen kan natuurlijk ook en is ten zeerste aan te bevelen.

U schrijft 300-fr. over op ons rekeningsnummer en in ruil krijgt u een jaar lang (4 nummers) Perspectief in de brievenbus. Met het laatste nummer van het abonnement ontvangt u een verzoek om opnieuw te storten. STEUNABONNEMENTEN kosten 500-fr voor een jaar. Vanuit nederland betaalt u via onze postcheckrekening, 20 gulden (of 30 gulden als steun) voor een jaar.

Postcheckrekening : 000-1596876-62 t.a.v. Libertaire Studiegroep Gent. Vermeld duidelijk de reden van storting.

SPEUREN NAAR DE BESPIEDERS.

Iedereen heeft het wel eens meegemaakt of ervaren de heren en dames van de B.O.B en staatsveiligheid die mensen fotograferen of schaduwen. Hieronder een lijstje van voertuigen waarmee deze personen zich regelmatig verplaatsen of werk verricht hebben. Tevens ook een oproep aan mensen om dit verder in de gaten te houden en door te spelen, indien mogelijk zelfs met vermelding van wanneer en waar. Op te sturen naar P.B.244 in dubbele omslag t.a.v. de nieuwsbrief.

Fiat Panda wit: DFK 084

Fiat Uno metal blauw: JAV 409

Opel Kadet wit: AST 786
CGY 401

Renault 4 beige: CGD 077
EAF 064
EAF 088
FXN 018

FXN 019

FXN 023 (wordt steeds opgemerkt aan het postgebouw op de Korenmarkt, waarschijnlijk om post te controleren).

Renault 4 wit: AUF 278
CCP 749
ESV 298
EVF 802
HES 812
JHM 860

Renault 4 blauw: CCU 836

Renault 19 TL beige: FGK 158

VROUWENSTRIJD

Het ligt in onze bedoeling om vanaf de volgende nieuwsbrief een maandelijks rubriek rond vrouwenstrijd op te nemen. Deze rubriek zal (meestal) bestaan uit het verslag van één of meerdere discussies die gevoerd worden binnen een vrouwengroep. Binnen deze groep wordt aan de hand van teksten (jaja, afkomstig van de Flair tot NN) 1 à 2 keer per maand rond een thema (stof genoeg: van sexismen in de eigen scene tot geïnstitutionaliseerd patriërchaat) gewerkt. Hopelijk zullen deze schrijfsels opgemerkt worden, stof doen opwaaien, inspiratie geven,... en vooral gelezen worden. Reacties op deze teksten kunnen altijd terecht bij de NB-redactie. Eigen bijdragen rond het thema vrouwenstrijd zijn natuurlijk even welkom.

Dat vrouwenstrijd een belangrijk onderdeel van "het anarchistische projekt" is zal waarschijnlijk niemand (wie durft?) ontkennen. Alleen wordt dat in de praktijk en in de theorie soms eens vergeten.....

Inleiding van de redactie bij het stuk : " De strijd tegen Fascisme is een strijd tegen het Kommunisme".

De redactie vond dat dit stuk een voorwoord verdiende wegens, een volgens ons, gebrek aan duidelijkheid en een paar historische onjuistheden. Ook vonden wij dat

een hoogstnodige discussie over samenwerking hierbij er zeker niet op werd vergemakkelijkt, wat een spijtige zaak was en is. Hiermee bedoelen wij niet dat de tekst van a tot z fout is: er zijn elementen van waarheid in het betoog.

Wij vinden dat de auteur de term Kommunisme hier gebruikt enkel en alleen in een enge Marxistisch-Leninistische of Stalinistische betekenis en dat er geen rekening wordt gehouden met de nochtans in Duitsland sterkt vertegenwoordigde Raden-Kommunisten. Het Raden-Kommunisme is niet zo erg ver verwijderd van bepaalde Anarchistische tendenzen. Ook is het een beetje overdreven dat het Anarchisme en het Kommunisme niets maar dan ook niets met elkaar gemeen hebben. Het beweren dat het Kommunisme en het Fascisme geen verschilpunten hebben behalve het eigendomsaspect is een beetje de zaken te simpel willen afschilderen. Ook was het ons niet duidelijk wat de Auteur bedoelde met de zin "Toen de Nazi's in Duitsland opkwamen, waren de revolutionairen al voorbereid door de kommunisten met hun machtsdenken en aanvaarden van leiders." Bedoelt hij hiermee het weigeren van samenwerking van Marxist-Leninisten met andere linkse groeperingen in Duitsland en Spanje voor de tweede Wereldoorlog, dit blijft vaag voor ons. Ook mag de auteur niet vergeten dat een volledige veroordeling van alle Kommunisten ook een volledige veroordeling van alle Autonomen inhoudt aangezien dat sommige van deze laatsten zich zowel laten inspireren door sommige Kommunistische als Anarchistische ideeën. Dat het Kommunisme en het Anarchisme veel verschilpunten hebben willen wij niet ontkennen, maar het Fascisme en het Anarchisme hebben geen enkele overeenkomst. !

Ingezonden Stuk

DE STRIJD TEGEN FASCISME IS EEN STRIJD TEGEN HET KOMMUNISME".

Dit artikel is een poging om te komen tot een discussie omtrent samenwerking met marxistische groeperingen in de strijd tegen het opkomend Fascisme, om deze vraag te kunnen beantwoorden is het zeker aangewezen goed te weten met wie we zouden samenwerken en waar ze voor staan. De kommunisten, die zichzelf zien als de grote vijanden van het Fascisme, vertonen in hun

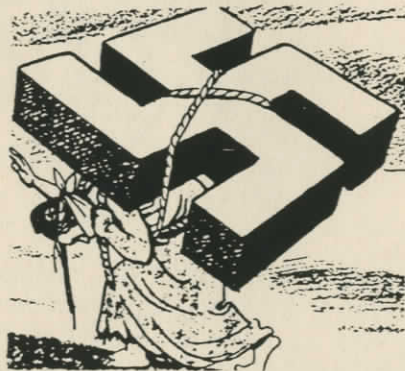
werkwijze en doelen namelijk grote gelijkenissen met wat ze bestrijden.

Na de revolutie in 1917 was Rusland er als eerste bij om een constitutionele diktatuur te starten, met de politieke en administratieve terreur die daar mee gepaard ging. Het nam alle kenmerken van een totalitaire staat aan en werd aldus een voorbeeld voor andere landen die hun "demokratisch" systeem wilden omvormen tot een diktatuur. Alzo werd Rusland een voorbeeld voor de fascistische/nazistische staten. Dit is zeker geen toeval of een slechte historische grap. De gelijkenissen tussen bijde systemen zijn te duidelijk. We hebben hier te maken met identieke politieke principes die allen verschillen in niveau en ontwikkeling. De manier waarop de staat ordent en regeert blijft in beide gevallen gelijk. Alhoewel er verschillen in ideologie bestaan, is dit niet van primair belang voor het karakter en het functioneren van de staat. Het al of niet bestaan van privé eigendom, wat door sommigen als "de" tegenstelling wordt gezien, is van minder belang. Afwezigheid van privaat eigendom is nog geen garantie voor socialisme. Wat telt, is wie de controle uitoefent over de produktiemiddelen en in beide gevallen is deze niet in handen van diegenen die produceren.

Als er gelijklopende structurele en funktionele elementen zijn die zowel in het Fascisme als in het Kommunisme terug te vinden zijn, zijn beiden in politieke betekenis gelijk.

Toen de Nazis in Duitsland opkwamen, waren de revolutionairen al voorbereid door de Kommunisten met hun machtsdenken en aanvaarden van leiders. De fascistische overwinning was eenvoudig omdat het voor de mensen al akseptabel gemaakt was om in gelijkaardige schema's te denken.

Het kommunistisch denkkader, en hiermee bedoel ik alle organisaties die zich op het marxisme beroepen, vertoont een aantal sterke gelijkenissen met de fascistische ideologie.

① Het is een autoritair systeem waar alle macht gecentraliseerd wordt bij een kleine groep of één individu. De partij wordt verdeeld in enerzijds "beroepsrevolutionairen" die het denkwerk verrichten en de partijlijn opstellen, en anderzijds de massa militanten die geleid moeten worden en de partijstandpunten uitdragen. In dit licht moeten we ook Lenin's idee van de voorhoedepartij zien. Daarin wordt bijna uitgegaan van

een übermensch denken, de zogenaamde bewusten die zichzelf ver verheven zien boven de onwetende massa. Ook bij fascistische organisaties en/of partijen wordt alle macht gecentraliseerd, bij een al of niet verkozen leider of partijtop die bepaalt, wie wat mag denken of doen. De diktatuur van het proletariaat waar "klein links" naar streeft, is niet meer dan de diktatuur van de burokratie die streeft naar de meest doorgedreven vorm van konformiteit met de diktatuur als doel op zich. Eenmaal er een sterke burokratie gevestigd is, die de nodige enorme macht bezit, is deze niet meer te bewegen om zich (zoals Marx het zich voorstelde) zelf op te heffen. Zo worden alle pogingen tot verdergaande revolutie hardhandig afgestraft. Remeber Kroonstad 1921.

②. Zowel in de fascistische als de kommunistische maatschappij hebben de werkers geen inspraak in wat en hoeveel er geproduceerd wordt. Of de fabrieken nu eigendom zijn van privépersonen of van de partij maakt op zich weinig verschil : in beide gevallen wordt de ekonomie bepaald door de partijtop. Alhoewel op zich het fascisme in weze kapitalistisch (vrije markt) blijft zal de partij door middel van allerlei ingrepen bepalen wat men kan produceren. Bijvoorbeeld door sterke hulp aan bepaalde bedrijven door middel van toekenning van het gebruik van werkslaven uit de concentratiekampen ; het uitbouwen van een sterke oorlogsindustrie, die de omschakeling van een boel bedrijven naar militaire produktie mogelijk maakt. Beide systemen organiseren trouwens een sterk doorgedreven vorm van arbeidsverering waarbij het willoos opvolgen van bevelen als hoogste waarde wordt gezien (militarisering van arbeid) : geen van beide denkt er dan ook aan de loonslavernij af te schaffen.

③. Zowel de Nazis als de "klein linkse partijen" streven naar de overname van de macht via parlementaire weg. Waar ze, nadat ze eenmaal de macht overgenomen hebben, het staatssysteem aan hun eigen normen willen aanpassen. Deze aanpassing raakt echter de kern van de staat niet, maar behoudt zijn meest wezenlijke kenmerken namelijk de burokratie en het repressie apparaat. Het werken via de parlementaire weg is zeker geen revolutionaire daad, integendeel ! Het stompt het revolutionaire bewustzijn verder af en geeft de staat een legitimatie om verder te gaan op zijn manier. Er mee samenwerken houdt in dat men ermee akkoord gaat. De

revolutie die via het parlement vorm krijgt kan enkel een burgerlijke revolutie zijn : ze draait alleen rond het hebben van de meerderheid, invloed uitoefenen op de wetmachine en compromissen sluiten.

Het samenwerken met andere linkse groeperingen, in de strijd tegen het Fascisme, dient dan ook met de nodige reserves te gebeuren. Het is inderdaad zo dat het Fascisme momenteel een groter gevaar betekent voor de vrijheid dan de Marxistische groeperingen, omdat laatstgenoemden weinig of geen macht hebben. Maar eenmaal dat verandert, zullen ze een even groot gevaar betekenen als de Fascisten nu. De geschiedenis van de laatste jaren toont ons dat hun samenwerking met ons (en onderling) louter uit opportunisme gebeurt en dat deze even snel kan omslaan in tegenwerking als de partijbelangen het anders voorschrijven. De strijd tegen het fascisme is ondergeschikt aan deze belangen.

Het heeft dan ook weinig zin energie te steken in groots opgezette samenwerkingsverbanden, daar die alleen gebruikt worden om te rekruteren voor de partij en deze sterker te maken. Alleen een sterk uitgebouwde organisatie kan los van de Marxisten de strijd aangaan met het verder opkomend Fascisme en het nodige tegengewicht bieden aan de ideologische propagandamachines van klein links.

Als we weigeren te discussiëren met Fascisten waarom dan nog samenwerken met mensen die, net als de Fascisten, in hun politiek streven alles willen vernietigen waar wij voor staan !!

M@k@k

(ingezonden stuk)

KOLUMN VAN DE GEWAPENDE VLEUGEL.

Iedere goede leugenaar komt altijd op een punt waar hij of zij niet meer verder kan. Namelijk op het punt waar hij of zij zodanig veel leugens heeft opgestapeld dat het ontkennen van de waarheid niet meer kan uitgesteld worden. Met veel pijn moeten wij van de G.V. toegeven dat wij -en met ons gans de anarchistische beweging - gefaald hebben. Een beweging bouwen op los zand is onmogelijk, dat weet iedereen. De ideeën waarop onze beweging steunt, zijn verworpen tot dogma's en

axioma's. Hoe meer wij tot dit besef kwamen, hoe duidelijker het ook voor ons werd dat wijzelf niet voldeden aan die dogma's en axioma's. Met dit inzicht kunnen wij niet verder leven. Onze konklusie is kort: wij zijn verworpen tot een enggeestig sektarisch kollektief i.p.v. een strijdbare revolutionaire beweging.

Hoewel de redaktie van de A-Koepel niet meer toestaat dat de vuile was wordt buitengehangen, vragen wij dan toch die vrijheid om onze eigen vuile was buiten te hangen.

Reeds kort na ons ontstaan bleek dat op meerdere vlakken de G.V. enorme groeimogelijkheden had. Ons streven naar de perfecte revolutionaire houding is ons echter fataal geworden. Op die manier streefden wij ons werkelijk doel voorbij: namelijk een grote ondergrondse anarchistische beweging. Ons ideaal beeld van een revolutionaire strijderster bleek te veel mensen af te schrikken. Voor éénmaal willen wij daarom citeren uit één van onze ondergrondse teksten. Volgend citaat is afkomstig uit ons 'revolutionair platform ter bevordering van de Zen-Bakoenistische Geest' voorgesteld en goedgekeurd op het jaarlijks G.V.-congres door alle militanten. Wij citeren 'de G.V. is een ondergrondse beweging waarvan de leden voldoen aan volgende eisen: zij dienen de ideeën van ieder waarachtig revolutionair na te streven, dit betekent een waarachtige houding gekenmerkt door volgende punten: anti-statisme, anti-godsdienst, pro-vegetarisme, pro-lustbevrijding, ... Om dit te bereiken dienen alle leden zich elke maand te verantwoorden bij aanvang van de algemene vergadering, ... (p.94).

Wij dienen niet te vermelden dat zowel onze leden als de G.V. zelf gefaald hebben dit na te leven. Om maar te zwijgen van de hypocriete houding van ons allen. Zo is onze studiegroep betraapt geweest bij het bekijken van een porno-film (Basic Instinct). Zijn meerdere leden betraapt in foute cafés met foute drankjes. In onze lokalen zijn meerdere malen lege blikjes Cola en pakjes Marlboro aangetroffen.

Dit falen kunnen wij slechts op één manier goedmaken: door kollektief afscheid te nemen van het leven en de anarchistische beweging. Een andere keus rest ons niet. Met dit doel hebben wij Coupure 73 herkraakt. Met ons nog nooit gebruikt wapenarsenaal hebben wij ons op de zolder verschanst. Op die manier kiezen we voor de enige dood een revolutionair waardig, de dood met de kogel. Een lid geeft een signaal waarop de andere leden twee aan twee gezeten het geweer op elkaar richten en afdrukken. Het achtergebleven lid blaast hierna met zichzelf het gebouw op. Als jullie dit lezen bestaat de G.V. dus niet meer. Hierbij groeten we jullie voor de laatste maal: de G.V. is niet meer.....

the POLITICAL
SOLDIER

a statement

PAMFLET A.L.S., REAKTIE

De Aktief Linkse Studenten pakten laatst uit met een pamflet, waarin de verrechtsing binnen het studentenblad Schamper gehekel wordt. Ze noemen het een blad waar de student(e) niet langer inspraak heeft, omdat een selekte klub journalistjes enkel nog hun hoogspersoonlijke eigen mening wil verkondigen, en die is niet te pruimen, aldus nog onze kameraden van ALS.

Een voorbeeld van dergelijke eenzijdige rommel is het artikel over de optocht van 24 november. Linkse organisaties worden hier steevast in een verkeerd daglicht gesteld. Ook worden belangrijke gebeurtenissen binnen studentenland NIET vermeld, omdat deze niet zouden passen in het rechste bekrompen beeld die de schrijvers er op na houden.

De ALS willen een open en democratisch studentenblad waar ieder zijn zegje in kan doen ('iedereen zijn zegje' vinden wij wel een beetje veel van het goede), met meer roulatie van de redaktie en een heuse algemene agenda. Nu ja, het zal wel zo zijn dat het blad er met de voorstellen van ALS alleen maar op kan verbeteren, maar wij vonden het vooral sympatiek van die knullen (m/v) dat ze volgende eis aan hun lijstje toevoegden: "geen diskriminatie of hetzevoering tegen zogenaamd 'extreem-links'. De erkende verenigingen ALS, MLB en AK zijn het slachtoffer van een echte haat-kampagne".

We hadden het niet beter kunnen verwoorden, stel u voor, haat-kampagnes tegen erkende verenigingen! Eindelijk iemand die ons trieste lot onder ogen ziet, waarvoor van onzentwege oprechte dank. Als wij ooit eens iets voor jullie kunnen doen, pb 244.

(toch lief, hé, extreem-links onder elkaar).

Internationaal:

ASPE BLIJFT STRIJDEN

Nu blijktbaar alle juridische obstakels door overheid en industrie uit de weg zijn geruimd (milieueffectenrapport of étude d'impact), maken de betonboeren én de ordediensten zich klaar om de vallei van de Aspe, Pyreneeën, verder te verwoesten.

Op dit moment wordt de grotendeels lege werf door 90 leden van de Franse oproerpolitie (CRS) permanent bewaakt. Ze beschikken ter plaatse over militaire vrachtwagens, 4 X 4 jeeps en anti-oproerwagens. Dit materieel wordt voorlopig ingezet om de aanvoer van graafmachines te escorteren. Veel machtsvertoon, veel angst waarschijnlijk ook bij de Franse overheid, maar dit is een schrale troost voor de nog enkele aktievoerders, die nu zeker voor een overmacht staan.

Net nu de Franse staat haar ware gelaat laat zien door de tv-film van Yves Boisset 'Le Tunnel', gebaseerd op het verhaal van de Aspe, angstvallig van de netten weg te houden, komen in de vallei voor het eerst landbouwers en valleibewoners op straat tegen de weg en tunnel. Deze groep gelooft niet meer langer in de fabel van de economische heropleving van de streek en vreest eerder de enorme en nadelige toename van het vrachtverkeer.

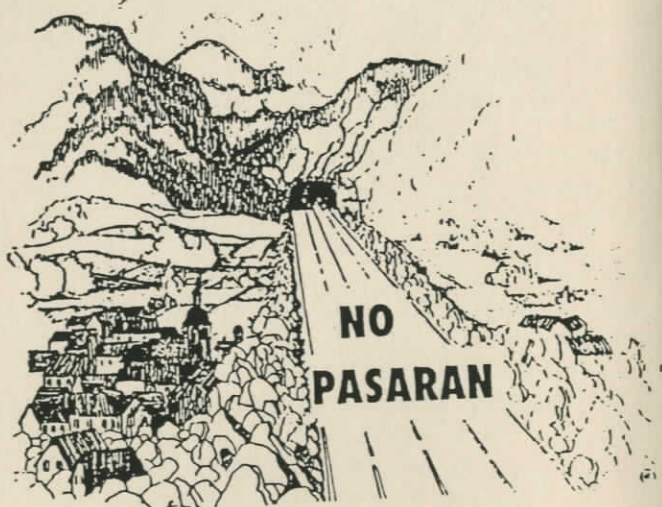
Door deze evolutie heeft de overblijvende aktiekern beslist nog twee keer op te rukken naar de werf door middel van enkele manifestaties. 13 februari en 22 mei zijn data waarop getracht zal worden de werf voor langere tijd te blokkeren en dit als laatste kans om de vallei te redden.

Een andere kans ligt in het feit dat de financiering van het Spaanse deel van de tunnel ernstig in het gedrang is gekomen, waardoor vertragingen van het projekt niet zijn uitgesloten. Hevige sneeuwval in de vallei van de Aspe verhindert trouwens nu al de aanvoer van de ongelooflijke hoeveelheid materieel nodig voor de doorboring van de bergketen.

Hoop dus nog steeds voor de redding van de Aspe en voor de positieve afwikkeling van een nu reeds drie jaar durende strijd tussen een handvol ekologisten en het Europa van het geld-zonder-grenzen.

Aktiegeïnteresseerden kunnen ter plekke terecht voor meer info via het nummer 0032 59 34 53 17.

(synthese van 'La Plume', nieuwsbrief van Les Aspaches)

OPEN BRIEF AAN ALLE BUITENPARLEMENTAIRE ANTI- FASCISTEN

RAFA (Radikaal Anti-Fascistische Aktie) toont op DINSDAG 22 FEBRUARI '94 om 19.00 uur in DE BRUG (St.-Pietersnieuwstraat 45) de video "Speak up". Niet alleen om ook maar eens een videotje te tonen. Het is de bedoeling om na afloop een discussie, of toch zeker en aanzet daartoe, te voeren over de anti-fascistische strijd in Gent.

Bij de start had RAFA een aantal duidelijke doelstellingen (o.a. een 7-tal werkgroepen) maar door de kleine groep mensen zijn die nog altijd niet in praktijk omgezet kunnen worden. Toch is het zo dat er veel meer buitenparlementair antifascistisch verzet is in Gent dan wat de RAFA-werking laat uitschijnen. Het lijkt ons geen goed idee om de anti-fascistische strijd volledig over te laten aan totalitaire stromingen die in het verleden al veelvuldig bewezen hebben (en nog steeds doen) dat ze eigenlijk geen wenselijk alternatief vormen voor het Fascisme. Om een duidelijk eigen standpunt te formuleren en ook op grotere schaal naar buiten te kunnen brengen, is er een bredere beweging nodig en die is er op dit moment niet.

Deze oproep om van gedachten te wisselen over de zin en onzin van het voortbestaan van RAFA, of over nieuwe anti-fascistische structuren, wordt dan ook zo breed mogelijk verspreid.

Laat het wel duidelijk zijn dat dit geen deel is van één of andere wervingskampagne, wel een poging om de anti-fascistische kracht te bundelen en energie doelgerichter en efficiënter te bundelen en aan te wenden.

Strijdbare groetjes, RAFA

EZLN: HET STARTSCHOT VAN EEN GEWAPENDE STRIJD TEGEN DE STAAT MEXICO.(1)

De bedoeling met volgend artikel en eventuele andere artikels in de toekomst is een poging om uitgebreide achtergrondinformatie te verstrekken over de revolutionaire strijd in vooral derdewereldlanden. De hoofdbedoeling is niet om er een anarchistische mening over te poneren. Dit kan ten dele, maar de hoofdbedoeling is dat anarchistisch gezinde lezers zelf met deze informatie een mening gaan vormen op revolutionaire strijd elders, omdat revolutionaire strijd begint met degelijke informatieverstrekking om vandaaruit een mening te vormen om eventueel te komen tot een revolutionaire solidariteitsstrijd.

Elke links-radikale revolutionaire strijd is immers gericht tegen (extreem-)rechtse, kapitalistische systemen. Dit gaat ons, westerlingen, rechtstreeks aan, aangezien de wortels van deze systemen hier in de westerse wereld liggen. Revolutionaire strijd tegen de kern van dit bastion blijkt ook nu meer dan nodig; de rechtse machtsblokken breiden zich steeds maar uit en verankeren zich nog dieper in het dagelijks leven van eenieder die op deze aardkloot leeft.

INLEIDING

Toen tijdens de januaridagen van '94 de eerste berichten binnensijpelden over Indiaanse radikale boerenopstanden in de zuidelijke staat Chiapas in Mexico moeten heel wat mensen, die de 'main-stream wereldpers' volgen, verwonderd gestaan hebben. Mexico is immers al tientallen jaren het schoolvoorbeeld van economische vooruitgang en democratische rust. Het zou het enige land zijn in Latijns-Amerika waar bloedige militaire coups, guerrilla-oorlogen en schijndemocratieën al decennia lang niet meer van de orde zijn.

Sinds Salinas vanaf '88 als president aan de macht kwam, is hij Mexico op een grootse sprong in de duisternis aan het voorbereiden: met een waanzinnig, ambitieus plan belooft hij de Mexicanen uit de nachtmerrie van de derde wereld te wekken om wakker

-te worden in het paradijs van de eerste wereld. Het NAFTA-akkoord, een vrijhandelsakkoord met de VS en Canada dat sinds 1 januari '94 van kracht is, zou daarvoor de belangrijkste moter moeten zijn.

In dit licht werden de eerste berichten over de akties van de gewapende Zapatista's van het EZLN ook afgedaan als van een stelletje ultra-linkse 'jungle-rebellen' die ideologisch en militair getraind zouden zijn door naburige, verwante linkse guerilla-groepen zoals het URNG in Guatemala en het FMLN in El Salvador en die zo snel mogelijk verdeeld moeten worden om het Mexicaanse wonder van Salinas niet in het gedrang te brengen.

Dit verklaart de uitermate bloedige repressie van het Mexicaanse leger tijdens de eerste week van de opstand. Nu nog meldt de media berichten over het ontdekken van massagraven, razzia's onder de bevolking, het martelen en opsluiten van zogenaamde EZLN-sympathisanten, en dit zelfs na het uitroepen van een eenzijdig staakt-het-vuren van de kant van de Mexicaanse regering. Het Mexicaanse leger is een klein leger, omdat het weinig te vrezen heeft van buitenlandse agressie, maar is desalniettemin vooral getraind op het neerslaan van binnenlandse opstanden. Tijdens de laatste zes jaar, de regeringsperiode van Salinas, werden in Chiapas, de staat waar de opstand uitbrak, alleen al 1000 boeren vermoord door het leger en paramilitaire groepen die opereren in dienst van veehoudende grootgrondbezitters. Democratie?

EZLN (Ejército Zapatista de Liberación Nacional)

De eerste akties van het EZLN waren bijzonder goed voorbereid en stevig van slagkracht. In een paar dagen tijd hadden de rebellen zeven steden in de zuidelijke deelstaat Chiapas bezet. Met, volgens sommige bronnen, een 5000 vrouw en man sterk rebellenleger, bezetten ze stadhuizen, vernielden ze regeringsdokumenten en kantoren, beroofden staatswinkels en namen een radio over om kommuniquees uit te zenden en riepen de avond van de

eerste dag van de bezetting een betoging uit in San Cristobal de la Casas, de hoofdstad van Chiapas met 80.000 inwoners waar 1500 mensen aan deelnamen. Op hun terugtocht naar de Lacondona-jungle in de grensstreek met Guatemala, hun uitvalsbasis namen ze ook nog 1400 kilo dynamiet mee van het Mexicaanse staatsoliebedrijf PEMEX.

In de Westelijke staten dichtbij Mexicostad, nl. Michoacan en Puebla, haalden EZLN-sympathisanten telkens een hoogspanningsmast neer.

Het voorlopige dodental wordt op minimum 250 geschat. Waarschijnlijk bedraagt het dubbel zoveel. Alle doden kunnen nagenoeg op naam van het Mexicaanse leger geschreven worden, dat zelf het officiële dodencijfer slechts op 100 houdt.

President Salinas vergiste zich echter in zijn voornemen om de opstand zo snel mogelijk in bloed te smoren. Vele nationale en internationale solidariteitsverklaringen van lokale bisschoppen, anti-NAFTA-organisaties, plaatselijke boerenorganisaties en andere volksorganisaties zorgden ervoor dat het Mexicaanse wonder een flinke deuk kreeg. Salinas moest zich herzien. Hij riep een éézijdig staakt-het-vuren uit (dat weliswaar tot

vandaag niet wordt nageleefd), beloofde alle rebellen die tussen 1 en 16 januari akties hadden ondernomen amnestie en riep op tot onderhandelingen. Onmiddellijk maakte hij sociale fondsen vrij om naar het armste gebied van Mexico over te pompen. Dat de president dit alles praktisch op eigen houtje kan doorvoeren legt voor een deel de sterk korporatistische staatsstructuur van Mexico bloot.

Het Nationale Zapatistische Bevrijdingsleger (EZLN) laat zich inspireren door de legendarische Emiliano Zapata, de tot op heden meest populaire rebellenleider van de vele frakties tijdens de bloedige Mexicaanse Revolutie (1910-1917) waar honderdduizenden (sommigen spreken van één miljoen) Indianen het leven verloren. Zapata's leuzen "De grond is van degene die hem bewerkt" en "land en vrijheid" stonden deze keer niet enkel te lezen op bankbiljetten of mooi ogende panelen, maar werden naast de leuze "wij willen geen NAFTA, wij willen vrijheid" op overheidsgebouwen gekalkt door het EZLN. Aangezien deze leuzen sinds de Mexicaanse revolutie al zoveel in de mond zijn gelegd van fake-postrevolutionairen en er tot op heden totaal niets van die eisen is overgebleven, begrijpen de Mexicaanse boeren en Indianen als geen ander dat het voor het EZLN wel gemeend is om een nieuw gewapend verzet met deze leuzen kracht bij te zetten. Zij hopen hiermee heel wat arme boeren, Indianen en volksorganisaties achter zich te krijgen. Reeds nu is gebleken dat ze daar al enig succes mee hebben geoogst.

Een greep uit de perskommunikaties (1) die het EZLN tot op heden de wereld instuurde leert dat de Zapatistas naar de wapens hebben gegrepen, aangezien de wettelijke hulpbronnen voor de armen sinds tien jaar gesloten zijn: "Enkel wapens kunnen de situatie van uitbuiting,

onderdrukking en uitsluiting veranderen, waar de Indiaanse groeperingen en boeren al 500 jaar aan onderworpen zijn", aldus 'Teco', een leider van de Indiaanse rebellen. Zij pretenderen de wapens niet te zullen neerleggen en zijn bereid hun leven ervoor op te offeren. Zelfs nadat de Mexicaanse regering een éézijdig staakt-het-vuren afkondigde, verklaarden Zapatista's in de Lacondona-jungle op 19 januari voor enkele journalisten dat ze de wapens niet zullen neerleggen en voorbereid zijn op een langdurige strijd.

Hun basisidealen zijn vrijheid en democratie. Als reactie op negatieve berichten in de media, voelde het EZLN zich genoodzaakt om volgende punten de wereld in te sturen:

1° Het EZLN bestaat volledig uit autochtone mensen en wordt niet geleid of getraind door buitenlandse verzetsorganisaties of andere mogendheden.

2° Het EZLN heeft geen kontakten met de Katholieke Kerk (2) en heeft er ook geen enkel vertrouwen in. De meerderheid van de Zapatista's is wel katholiek, maar andere geloofsovertuigingen en ideologieën zijn ook aanwezig.

3° Het EZLN bestaat vooral uit Indianen, maar er zijn ook mensen van andere sociale origine en uit alle rangen van de maatschappij.

4° Het aantal guerrillero's en het wapenarsenaal is voor de buitenwereld nog niet meetbaar. Het EZLN heeft nog niet in zijn kaarten laten kijken.

5° We zijn op dit moment in aktie gekomen, omdat 10 jaar legale strijd niks heeft opgeleverd.

6° We zullen de wapens niet neerleggen voor aan onze eisen is voldaan.

Deze eisen zijn: het openstellen van regeringsfondsen voor de met armoede getroffen gebieden, de kwijtschelding van alle schulden van campesinos, het bevrijden van alle gevangenen uitgenomen moordenaars, verkrachters en drughandelaars, het uitbetalen door bedrijven op Mexicaans grondgebied van dezelfde lonen als in het land van herkomst van de bedrijven en het organiseren van een eerlijke democratie.

Verder stelt het EZLN dat er binnen hun rangen geen onderscheid gemaakt wordt op gebied van ras, kleur of sekse. "Vrouwen moeten van dezelfde rechten op arbeid kunnen genieten, moeten op eenzelfde manier kunnen deelnemen aan de revolutionaire strijd en hebben ook het recht om gelijk welke positie binnen het EZLN te bekleden, moeten van dezelfde edukatie kunnen genieten, zijn vrij in hun partnerkeuze en zijn niet verplicht om te trouwen, moeten zelf hun kinderaantal kunnen kiezen en moeten gevrijwaard worden van agressie en verkrachtingen. Zij zijn onderhevig aan alle rechten en plichten die de revolutionaire wetten voorschrijven", aldus nog het EZLN.

Het is duidelijk dat ofwel het EZLN nog geen open kaart heeft gespeeld wat betreft hun ideologie of dat het

zoveel mogelijk mensen wil achter zich krijgen in een pluralistische basisstrijd.

EMILIANO ZAPATA

In 1910, ongeveer 100 jaar na de onafhankelijkheid van Mexico bezaten iets meer dan 800 grootgrondbezitters, onder wie vele buitenlanders, die dikwijls in het buitenland of in de stad woonden, bijna het hele Mexicaanse grondgebied. Twaalf van de vijftien miljoen tellende bevolking leefde rechtstreeks van de landbouw in kwasi-slavernijtoestanden. Noordamerikaans kapitaal haalde direkt of indirekt de meeste voordelen uit deze prille neo-liberale diktatuur, waar Porfirio Diaz aan het hoofd van stond. De Noord Amerikanen investeerden en profiteerden er van de olie, koper, rubber, suiker, het bank- en transportwezen en liepen met de grootste winsten weg. Openlijke Indiaanse slavenmarkten, die veelal leidden tot massale uitroeiing van Indiaanse stammen en volkeren waren een frequent gebruikte methode van de ter plaatse gevestigde ondernemingen. Rond de eeuwwisseling begon de neo-liberale koers van Diaz, die een tijd voor economische wonderen had gezorgd, zijn eerste scheuren te vertonen. Een crisis maakte de basisbehoeften voor iedereen duurder. Spaanse immigranten brachten nieuwe links-radikale ideeën binnen van anarchistische, socialistische en syndicalistische aard. In 1908 en 1909 waren er een reeks stakingen, die in bloed gesmoord werden.

In 1910 kwam Zapata, zelf een boer, in opstand in de staat Morelos, zijn thuisstaat, tegen het feodale landbouwsysteem van de hacienda's. Met 80 gewapende boeren namen zij de grond in van de plaatselijke hacienda en verdeelden die onder de dorpsbewonersters. Porfirio Diaz, uit schrik voor verdere acties, maakte deze daad legaal. Maar de gewapende actie vond gehoor in de onmiddellijke omgeving en begin 1911 hadden Zapatista's al een behoorlijk stuk grond onder controle. Terzelfdertijd was er in het noorden een meer democratisch-liberale gewapende opstand aan de gang, onder leiding van Madero, die om degelijke democratische verkiezingen vroeg. Na valse verkiezingen en een betoging van 100000 mensen in Mexico-stad, waarbij 250 doden vielen, trad diktator Diaz af en vluchtte naar Frankrijk. Zapatista's en Maderista's hadden toen al heel wat delen van het land

in handen. In het noorden was er zelfs een anarchistische kommune opgezet in één of ander woestijngebied door Magonista's (genoemd naar Flores Magon), die geïsoleerd door de afstand ver van de Zapatista's en Maderista's opereerde en de leuze 'tierra y libertad' (land en vrijheid) in het leven riepen, die door Zapata later bekend zou worden.

Na de val van diktator Diaz in mei 1911 kwam Madero op de troon en beloofde binnen enkele maanden eerlijke verkiezingen. Van landhervormingen was er geen sprake. De Mexicaanse revolutie begon toen pas echt. De Zapatista's waren vastberaden om hun gewapende strijd om grond op te eisen voor de boeren voort te zetten. Tegelijkertijd ontstonden talloze andere kleinere en grotere gewapende rebellengroepen, de meesten echter zonder ideologie en enkel uit op rooftochten of macht. Zapata vaardigde in november 1911 zijn Plan de Ayala uit. Het stelde dat "de overgrote meerderheid van de Mexicaanse gemeenschappen en burgers alleen maar de baas zijn over de grond waar ze op lopen". Een derde van de gronden zou genationaliseerd worden om er gemeenschappelijke gronden van te maken, ejidos. Na het beëindigen van de revolutie zou een revolutionaire junta, waar alle staten in vertegenwoordigd zijn een "interim-president" kiezen die verkiezingen zou moeten organiseren met de nadruk op federaal en lokaal nivo. Duizenden en duizenden boeren sloten zich hierbij aan bij het Zapatistisch leger. Zapata verwierp ook de laaghartige pretentie om enkel maar revolutie te voeren om alles te herleiden tot een eenvoudige wisseling van personen in de regering.

De Noord Amerikanen profiteerden van de chaos in Mexico om een aantal militaire interventies te doen en Madero en zijn vice-president te laten vermoorden, waarna de 'moordenaar' Huerta aan de macht kwam. Zapatista's vermeden zoveel mogelijk grote veldslagen om massaal bloedvergieten te vermijden en ontwikkelden mettertijd een heel efficiënte guerrilla-taktiek. Kleine snel opererende groepen vormden de basis van het Zapatistaleger. Waar nodig konden ze zich snel in grotere eenheden groeperen.

In 1914 stonden 40000 Zapatista's aan de zuidelijke poorten van Mexico-stad. Tegelijkertijd stond het tweede grootste rebellenleger van Pancho Villa aan het noorden van de stad, tevens met 40000 eenheden. Twee kleinere legers echter bezetten de stad en één van hun

generaals, Venustiano Carranza werd president maar moest wel buigen voor de eisen van Zapata en Villa, die in een gekoördineerde actie om druk uit te oefenen op Carranza, tegelijkertijd Mexico-Stad geweldloos binnentrokken. Carranza nam 'artikel 27' in de grondwet op, dat verregaande hervormingen beloofde.

Zapata kreeg in de daaropvolgende korte periode van vrede de gelegenheid om in Morelos, zijn thuisstaat, een nog radikaler plan door te voeren dan het oorspronkelijke Plan de Ayala. Onder invloed van nieuwe socialistische leiders en anarcho-syndicalisten werd Zapata's ideologie geradikaliseerd zonder de traditionele wortels ervan te schenden.

De grenzen van de dorpen werden door één of andere revolutionaire kommissie verdeeld en de bewonersters beslisten zelf wat ze ermee wilden. Er kwam persoonlijk bezit en gemeenschappelijk bezit, naarmate de dorpelingen het zelf wilden. In de daaropvolgende lente en zomer van 1915 leden de bewonersters van Morelos sinds lang geen honger en er waren weinig disputen. Er werden landbouwscholen, volksvergaderingen, lokale verkiezingen, en dergelijke, in het leven geroepen.

Maar in Mexico-stad was men niet van plan de Zapatisten zomaar vrij spel te geven. In 1916 namen troepen van president Carranza de hoofdstad en andere gebieden van Morelos in en plunderden en vernietigden alles wat ze tegenkwamen.

Voor de Zapatista-rebellen moet dit de meest ontgoochelende periode uit de revolutie geweest zijn. Een jarenlange bloedige uitputtende strijd werd opnieuw aangevat; De Zapatista's waren immers niet van plan om zomaar alles op te geven waarvoor ze zo hard hadden gevochten. In 1919, echter, maakten krijgslist en verraad een einde aan Emiliano Zapata's leven. Verhalen vertellen dat duizend man vanuit een hinderlaag hun geweren op hem leegschoten.

Na de dood van Zapata zijn de Zapatista's er niet meer in geslaagd om hun stevige eenheid te bewaren. De bevolking was het jarenlange bloedvergieten beu en de Mexicaanse revolutie liep op haar einde.

De fake-revolutionairen van de PRI

Na de bloedige Mexicaanse Revolutie werd in de jaren '20 en '30 de basis gesmeed van de moderne Mexicaanse samenleving. De chaos van de burgeroorlog werd aangewend om een sterk centraal gezag te installeren om de nationale eenheid te behouden. De Mexicaanse bevolking creëerde een soort van apathie voor alles wat er zich in de hoogste politieke kringen afspeelde. De huidige regeringspartij, PRI (de Institutionele Revolutionaire Partij), die zich de wettige erfgename van de Mexicaanse Revolutie achtte, behaalde - zij het nu en dan eens met fraude - tot 1970 meer dan 80 % van de stemmen. Sinds eind de jaren '60 begint de PRI-hegemonie wel lelijke barsten te vertonen.

De grote idealen van Zapata, zoals vastgelegd in artikel 27 van de grondwet van 1917, bleven lange tijd dode letter. De eerste twee postrevolutionaire presidenten hadden hun handen vol aan de konstruktie van een nieuw staatsapparaat en de uitbreiding van hun persoonlijke macht. Pas in 1934 onteigende president Cardenas op grote schaal grootgrondbezitters en deelde miljoenen hektares land uit aan landloze boeren. Hij is tot op heden de meest linkse PRI-president gebleken. Hij joeg zelfs de VS in het harnas door de Mexicaanse olierijkdommen te nationaliseren. Onder zijn bewind werden miljoenen hektares 'ejidos', gemeenschappelijke gronden gekreëerd. Voor de Indiaanse boeren was er een apart statuut en werden de gemeenschappelijke gronden 'comunidades' gedoopt.

Ejidos hebben meestal 20 tot 100 leden en kunnen gerund worden als kollektieve boerderijen. Meestal kiezen de 'ejudatorios' ervoor om de grond in te delen in individuele percelen. De aankoop van zaaigoed, machines en meststoffen en de kommercialisering van hun produkten gebeurt eventueel gezamenlijk. Volgens Zapata's principe 'het land behoort aan diegene die ze bewerkt' mag ejido-grond niet verkocht of verpacht worden en blijft het staatseigendom.

De meeste presidenten na Cardenas hadden wel hun mond vol over het principe van artikel 27, maar in praktijk is er niet veel van terechtgekomen. Slechts 43% van de Mexicaanse landbouwgrond is ejidoground en 85% van de ejidoground is weinig geschikt voor de landbouw. Er blijven nog 400000 privéboeren en duizenden grootgrondbezitters over in Mexico. In Chiapas, waar de opstand van het EZLN uitbrak, bezit 35% van de boeren 1% van de landbouwgrond. Eén procent van de landeigenaars en grootgrondbezitters schrokken 45% van de grond op.

Tot op heden stelden alle presidenten de eigenlijke landhervorming wel uit, maar ze waagden het niet om het principe zelf ervan in vraag te stellen. Salinas, de huidige president doet dit wel. Volgens de president staat het bestaan van de ejidosgronden de plattelandsontwikkeling in de weg. In 1990 hervormde hij artikel 27 in de grondwet. Het basisprincipe is dat ejidosgronden meestal geprivatiseerd worden. Waar de ejidosgronden meestal als schokbreker werkten in tijden van nood, vrezden tegenstanders van deze hervormingen dat miljoenen kleine boeren hun ejidosgronden zullen verkopen, nu ze zelf eigenaar geworden zijn, onder druk van de megalandbouwbedrijven.

Indien het NAFTA-akkoord wil slagen zal de produktiviteit van de landbouw zich moeten aanpassen aan de vrije handel en dit kan niet verwacht worden van de duizenden ejidosboeren die zich vooral richten op zelfvoorziening en polykultuur.

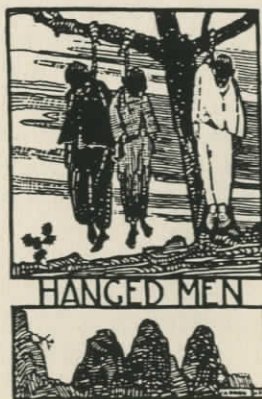
Salinas heeft het met andere woorden gewaagd om Zapata's revolutie een definitieve en trage dood te bezorgen.

Met de geschiedenis van de postrevolutionairen in het achterhoofd is het niet verwonderlijk dat het EZLN niet bereid is en zal zijn om al te veel compromissen te aanvaarden van Salinas. Zij beweren zelf geen enkel geloof te hebben in gelijk welke politieke partij.

- (1) De volledige perskommunikees zijn na te slaan bij Knooppunt elke zaterdag tussen 14 en 18 uur.
- (2) Dit is een reactie op berichten die in de media verschenen zijn dat een aanvoerder van de Zapatista's herkend zou zijn als de lokale priester en repressie tegen de zogenaamde 'priester-rebellen' die daarop volgde.

Volgende nieuwsbrief: EZLN: het startschot van een gewapende strijd tegen de staat Mexico (2)

- Het korporatisme van de PRI
- het NAFTA-akkoord

AANZET TOT SLOPEN VAN HET HEILIGE HUIS WAAR HET KOPPELTJES-IMPERIUM VERBLIJFT

De verenigde nazi's hebben 1994 uitgeroepen tot het jaar van het gezin, waarmee ze hun (bij-)naam definitief waarmaken. Ook is het een voldongen feit dat daarmee de verrechtsing van de maatschappij ons steeds openlijker door de strot wordt geduwd.

Al sinds eeuwen wordt door kerk en staat het gezin gepropageerd om de bevolking in onderdrukte positie te houden, wat nog steeds zijn vruchten afwerpt. Dat het gezin als hoeksteen van de samenleving zo'n succesformule blijkt te zijn, is gelegen in het feit dat eenieder onder het mom van liefde van jongsafaan geheel vrijwillig en met toewijding gedresseerd wordt tot gewillige slaven. De faktor bezit, vorm gegeven door (in eerste instantie) de ouderlijke macht, speelt daarin de hoofdrol en wordt geborgenheid genoemd. Zogezegd om het kind te beschermen tegen een vroegtijdige dood door onzelfstandigheid. De kerk stimuleert die geborgenheid door "eert uw vader en moeder" te verkondigen en de staat heeft de ouderlijke macht middels wet- en regelgeving veilig gesteld. Zo is bvb. de leerplicht ingevoerd om de latere slaven een verplichte geestelijke bagage mee te geven die hun functioneren in de witte westerse kapitalistische maatschappij mogelijk doet maken. Dat de leerplicht zo gemakkelijk geaccepteerd wordt is ook dankzij het gezin. De ouders weten namelijk niet beter dan hun kinderen naar school te sturen alsof dat dat de enige manier is om hen overlevingskansen te bieden. Ook worden de ouders gestraft als die hun kinderen aan de leerplicht onttrekken. Natuurlijk is ook de opgedrongen liefde voor het kind hierin heilig onder de noemer "we hebben toch het beste met je voor...". Liefde en bezit hangen dan ook nauw samen, kunnen zelfs niet zonder elkaar.

De mythe van het gezin wordt zelfs zo opgedrongen dat het als dé ultieme vorm van samenleven voorgespiegeld wordt. Elke andere vorm van samenleven is daaraan minderwaardig, wat zeker opgaat als het om opvoeden van kinderen gaat.

Om het instituut gezin in stand te houden is propaganda en indoktrinatie nodig. Een vereiste daarvoor is de

scheiding der sexen te promoten, waardoor het gemakkelijker is het streven naar gezinsvorming voor de toekomst veilig te stellen. Geen mogelijkheid wordt dan ook onbenut gelaten om de verschillen tussen man en vrouw te benadrukken. Vanaf de geboorte is dat al het geval, wat al begint met kledij (waar nog bijgezegd kan worden dat het patriarchaat als het om kleding gaat nog steeds onaangetast is. Een meid kan in "jongensklleding" (bvb. een broek) rondlopen, maar voor een jongen is het -nog steeds- onaanvaardbaar om in "meisjesklleding" (jurk, rok bvb.) rond te lopen. Voor een jongen die dat wél doet, is zelfs een begrip gecreëerd, namelijk travestie. Tenminste, nog nooit van een meid gehoord, die travestiete genoemd wordt doordat ze een broek draagt.)

van AAI naar KIAI!

Op latere leeftijd wordt -nog steeds- uitgebuit dat een man meer fysieke kracht heeft dan een vrouw. Zelfs bij niet-productieve inspanningen wordt daar de nadruk op gelegd. Een man loopt harder, springt hoger en verder, gooit verder enz., en zo wordt het beeld geschapen dat "de echte man" een grote bundel spieren moet zijn. Daartegenover staat natuurlijk dat een vrouw slank en zacht, kwetsbaar en breekbaar moet zijn om de verschillen optimaal te benadrukken.

Gaan we deze gegevens toepassen op de alternatieve jongeren in Vlaanderen, dan wordt aan het klassieke man/vrouw-beeld haast niet getornd, zij het dat het een progressief tintje meekrijgt. Meiden hebben veelal lang haar, om hun vrouw-zijn optimaal te benadrukken, en veelal hebben de zogezegde feministes kort haar, die hun juist een mannelijker uiterlijk geven, en het is veelal zo dat ze zich ook mannelijk gedragen, zich dus aanpassen en inpassen aan het patriarchaat. Jongens hebben veelal ook lang haar, wat hen kwetsbaarder zou maken, maar wél zijn ze gladgeschoren, want een baard ontkracht schijnbaar het man-beeld. Punks tenslotte scheren (of knippen) zich een hanekam, waarmee ze kenbaar willen maken dat ze zich afzetten tegen de maatschappij, maar wel meten ze zich daarmee een (alternatief) macho- uiterlijk aan, wéér om hun man-zijn te benadrukken. Het aangemeten uiterlijk is nodig om de aantrekkingskracht voor de andere sexe te vergroten, want zeg nou zelf, 't is toch belangrijk aan je toekomst te denken? En dus worden verbonden gesloten (koppels) die bij de aanvang de intentie hebben eeuwige trouw te zweren (waar hebben we dat meer gehoord... in de kerk

misschien?). Dit blijkt niet altijd zo te zijn, maar dan gaat men gewoon op zoek naar een nieuwe partner (en het verhaaltje begint weer opnieuw). Het verbond dat gesloten wordt, de relatie die men opstart, is een wederzijdse vrijheidsberoving, alsof men elkaars bezit is (geworden). Daat men in een koppelrelatie kan spreken van wederzijdse vrijheidsberoving is een voldongen feit, want de relatie die men aangaat is er een die een 2-eenheid voorstaat, die buitenstaanders uitsluit. En dat, terwijl de wereldbevolking bestaat uit enkele miljarden mensen. Het vertrouwen dat men elkaar schenkt, door de intieme (sexuele) omgang bereikt, waarbij men zich kwetsbaar opstelt (er wordt dan ook wel gesproken van zogenaamde "bed-geheimen") zorgt ervoor dat men elkaar niet verraadt, en elkaar bijstaat in voor- en tegenspoed. Typerend is ook dat buitenstaanders door een betreffend koppel bij veel gesprekken die ze voeren buitengesloten worden, alsof ze overbodig dan wel niet gewenst zijn. Andersom is het zo dat koppels een meerwaarde meekrijgen als het om sociaal contact gaat, wat door een koppel als bevestiging van hun relatie wordt gezien, dat ze bij elkaar horen (dus elkaars bezit zijn). De meerwaarde, die vooral door andere koppels en conservatieve mensen toegekend wordtaan sociaal contact met een betreffend koppel, uit zich -heel subtiel- door eerder bij een koppel op bezoek te gaan, ze gemakkelijker uit te nodigen tot contacten met hen beter onderhoudt. En natuurlijk, het is dan ook vaak gezelliger bij mensen die later een mogelijk gezin gaan vormen en dus "in de toekomst investeren", velen vinden er de geborgenheid die ze zo goed kennen als kinderen en de korrupte stelling dat ze zich door trots en traditie minder klein voelen (dus meer volwassen). Door de meerwaarde die koppels door hun zijn meekrijgen, zullen ze zich dan ook beschermd voelen en zichzelf het gevoel geven dat ze zich op het "juiste levenspad begeven hebben". Daarom zal men er ook alles aan doen om hun relatie in stand te houden en ervoor zorgen dat één der beiden niet niet té intensief met iemand anders van het andere geslacht optrekt, dat zou wel eens concurrentie kunnen betekenen (weer de bezitskwestie). Gaat één der beiden te ver (zo dat dan genoemd kan worden) of komt één der beide een oud lief tegen waarvoor de gevoelens toch nog niet helemaal weggeëbt zijn, dan komt de ware aard van de koppeltjesgeest bovendrijven en zal de buitenstaanderster pas echt goed kunnen aanschouwen dat liefde in een koppeltjes-relatie gebaseerd is op bezit. Haast geen middel wordt geschuwd om de andere persoon duidelijk te maken dat deze met zijn of haar poten van het vriendje of vriendinnetje heeft af te blijven, want het is ZIJN of HAAR lief. Vaak wordt daarbij (verbaal) geweld niet uit de weg gegaan, en de zogenaamde passiemoorden zijn ook niet meer op één hand te tellen. Zelfs lonken naar het lief van een ander is voor sommigen al genoeg om op de vuist te gaan...

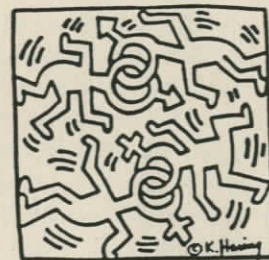
In het uitgaansleven is het koppel een storende faktor te noemen. In het ergste geval zitten koppels soms uren

handje in handje bij elkaar met elkaar te "rotzooien", zodat je je wel eens afvraagt waarom ze naar het kafe gaan. Onbewust van de aanwezigheid van andere mensen, die ze het gevoel geven voyeur (in een openbare gelegenheid nota bene) te zijn, wanen deze koppels zich in een private omgeving alwaar ze hun lusten ongegeneerd botvieren. Let wel, ik ben geen tegenstander van intiem gedrag in openbare gelegenheden, maar stoort me vooral aan het opdringerige karakter van dit soort koppels, die door bovenbeschreven gedrag mij hun samenzijn zo tentoon spreiden alsof ze niet naar het kafe gekomen zijn om zich onder de mensen te begeven, maar enkel en alleen voor elkaar, zodat de overige bezoekersters overbodig zijn, en misschien wel ongewenst in hun ogen. Dit soort gedrag zou eigenlijk sexistisch gedrag genoemd kunnen worden, zij het dat het niet zo genoemd kan worden omdat het zich met goedvinden van beide betroffenen afspeelt. Dat het sexistisch gedrag genoemd zou kunnen worden, is onder meer omdat de hetero-norm (nog steeds de enige aanvaardbare openbare uiting van seksuele voorkeur) in stand gehouden wordt. Zouden echter twee jongens of twee meiden zo openlijk hun geaardheid laten blijken, dan wordt dat op z'n minst gezien als provocerend gedrag. Ook kunnen ze er bijna zeker van zijn dat ze opmerkingen kunnen verwachten, en in extreme gevallen zullen ze of te maken krijgen met agressie jegens hen of zullen ze vriendelijk doch dringend verzocht worden de betreffende zaak waarin ze zich bevinden te verlaten. Het is zelfs niet ondenkbaar dat ze bij de politie aangeklaagd worden wegens opzettelijk obscene gedrag. Ooit wel eens zoiets meegemaakt bij hetero-sexisten?

Een ander storend facet bij koppels in openbare gelegenheden is wanneer ze een konflikt met elkaar hebben. Doordat ze zo intiem met elkaar omgaan kennen ze elkaar (of denken ze elkaar te kennen). Dit heeft tot gevolg dat ze veelal oneigenlijke argumenten aandragen, wat veelal elkaars zwakke plekken zijn, wat tot gevolg heeft dat men het bloed bij elkaar onder de nagels vandaan haalt. En daar ontstaat de overlast die ze anderen bezorgen.

Hier aangekomen wil ik eerst even een zijsprongetje maken naar een konfliktsituatie tussen twee personen die geen liefdesrelatie met elkaar hebben. Gaat dit met een woordenwisseling gepaard die storend werkt voor andere kafe-bezoekersters dan zal of de kafe-uitbater ingrijpen of (mogelijke) bekenden van één (of beiden) der partijen zich mengen in de woordenwisseling om de betreffende personen te bewegen het konflikt met rede, althans zeker zonder stemverheffing, voort te zetten, dan wel een bemiddelende rol vervullen om het konflikt tot een einde te brengen. Lukt dat niet, dan zal (meestal de uitbater, daar deze de klandizie o.a. niet op het spel wil zetten, en deze zich het meest verantwoordelijk voelt voor de sfeer in het kafe) één der beide of beiden de deur uitgezet worden, vaak met het verzoek zich niet meer te vertonen in de betreffende gelegenheid. Gaan 2 personen met elkaar op de vuist, dan zullen buitenstaandersters zich er snel tussen bewegen om de beiden uit elkaar te halen. De uitbater zal meestal een serieuze vermaning uitspreken of één der beide (of beiden) de deur wijzen, daar agressie nooit getolereerd kan worden in een kafe. Al deze voorbeelden zijn begrijpbare en legitieme oplossingen van konfliktsituaties.

Vervangen weechter de twee personen die geen liefdesrelatie met elkaar hebben door een koppel(liefdes)relatie, dan wordt het oplossen van (eigenlijk dezelfde) konflikten niet meer zo vanzelfsprekend. Echter, de overlast is dezelfde, zoniet hinderlijker, daar konflikten tussen hen vaak feller en meer emotioneel geladen zijn, met oorzaken zoals reeds boven beschreven. Het is, zeker voor bekenden van een betreffend koppel dan ook moeilijker tussenbeide te komen in een verhitte woordenwisseling tussen geliefden, daar we van jongsafaan geleerd hebben ons niet met een "echtelijke ruzie" (tussen ouders bvb.) te bemoeien, en daar lijken "koppel-ruzies" vaak op (wat logisch is daar het koppel de voorloper van het gezin is). Komt men echter wél tussenbeide, dan wordt men snel beschuldigd van partijtrekken voor één van beide (door de ander uiteraard), of keren beide zich tegen jou (want soms kan een konflikt dan snel en gemakkelijk opzij gezet worden) daar samenspannen één van de sterkste krachten is om zich af te zetten tegen buitenstaandersters, want daar legitimeren ze juist hun relatie mee. In een extremer geval zal één van beide het

gevoel krijgen dat je, doordat je je moeit met hun problemen, je zijn of haar lief probeert af te pakken, wat als niet-toelaatbare vorm van partijtrekken wordt gezien, en dan heb je de poppetjes helemaal aan het dansen. Wat er dan kan gebeuren heb ik reeds beschreven toen ik over de konkurrentiekwestie bezig was. Voor niet bekenden van een koppel is het dan ook helemaal moeilijk om tussenbeide te komen. Velen durven het dan ook niet, want problemen die bekenden op kunnen doen, zullen voor niet bekenden nog sterker doorwerken. En een uitbater die er tussen komt loopt het risico het halve kafé tegen zich/haar te keren, daar het denkpatroon van het koppeltjes-imperium stevig verankerd is in veler mensen. Gaat een koppeltjeskonflikt gepaard met geweld, dan zal men, als een jongen een meid slaat snel partij trekken voor de meid (want dat is toch het zwakke geslacht in de maatschappij); maar is het omgekeerde het geval (een meid slaat een jongen) dan blijft men (veelal verbaasd) zitten waar men zit, en stilletjes geniet menig een dat een meid het lef en de kracht heeft haar lief "hardhandig duidelijk te maken dat ze zich niet laat overHEERsen". Vaak wordt er in zo'n geval gesproken van "een pittige meid". De uitbater, die ervoor kiest tussenbeide te komen, loopt een grote kans met de nek aangekeken te worden dat deze -in feite- kiest voor "het fysiek sterkere geslacht". Zelden gebeurt het dan ook dat koppeltjes, als ze met elkaar op de vuist gegaan zijn in een openbare gelegenheid, de deur gewezen worden, daar het gedrag niet als een bedreigende vorm van agressie voor andere bezoekersters wordt beschouwd. Samengevat kan er met koppeltjes-konflikten in openbare gelegenheden gesproken worden van repressieve tolerantie, die er mede voor zorg draagt dat de koppeltjeskultuur onaangetaast blijft.

Een ander probleem dat koppeltjes vooral vrienden en vriendinnen van hen kunnen bezorgen, is als ze "uit elkaar zijn gegaan" of "het met elkaar uitgemaakt hebben" zoals dat ook wel genoemd wordt. Maar al te vaak gaan ze dan bij vrienden en vriendinnen te rade om hen of te laten steunen in de moeilijke periode die ze doormaken, of om ze te bewegen bemiddelingspogingen te ondernemen om het betreffende lief weer voor zich te winnen. Vaak is zielig doen een veel gebruikt middel om medelijden af te dwingen en op te leggen, op straffe van

uitsluiting van vriendschap als het MEDElijden niet bereikt wordt. Als het medelijden wel opgewekt wordt dan zal de persoon tot in den treure het -verbitterde-relaas moeten aanhoren over wat er allemaal fout is gelopen in de zojuist beëindigde relatie. Is de vriend of vriendin een bekende van de wederhelft van het voormalige koppel dan zal deze zich verplicht voelen om daar ook het relaas van de voorbije liefde te aanhoren, wil deze zich tenminste een objectieve mening vormen over het gebeurde. Vaak is het gevolg daarvan dat de wederhelft de vriend/in uit kan gaan horen, wat tenslotte een vriendschap op het spel kan zetten. Veel bekenden van een voormalig koppel trekken dan ook partij voor één van beide, daar ze, door vaak subjectieve informatie, een dusdanig beeld van de ander hebben gekreëerd, dat ze deze ook de vriendschap niet meer waardig vinden (ervan uitgaand dat vriendschap de basis is van elk soort relatie tussen mensen). Koppels bepalen dusvoor een deel de omgangsvormen die tussen mensen bestaan. In etemere gevallen kan één der beide, die zijn/haar toekomst in het water ziet vallen, grijpen naar grovere middelen om de aandacht op zich/haar gevestigd te krijgen. Alkool, zelfverminking en zelfmoord (pogingen of dreigingen) zijn veel gebruikte middelen om druk op de ander (en dus ook de gehele omgeving) te leggen om de betreffende persoon weer voor zich/haar te winnen. Opvallend ook daarin weer is de bezitskwestie die om de hoek komt kijken. In openbare gelegenheden kan het voormalige koppel weer voor toestanden zorgen (bvb. zij zit aan de ene kant van het kafé, hij aan de andere kant en de vriend/inn/en lopen zich de ganse avond te pletter om of een bemiddelende rol te spelen of om geen partij te trekken -beide evenveel aandacht schenken- of ten koste van de een de ander in een kwaad daglicht te stellen of...). waarbij de omgeving irrelevant gemaakt wordt. Dit kan soms weken zo doorgaan. Ingrijpen kost je je kop.

Overlast... 't Is soms tragisch om te zien hoeveel energie er uit mensen getrokken wordt, die er mede voor zorg draagt dat heel wat mogelijke andere (sociale) kontakten schade berokkend (althans zeker beïnvloed) worden. De schuldvraag tenslotte ligt in het heilige huisje waarin de (koppeltjes)liefde momenteel verblijft. Wat doen we ermee, een inval (om aan belastend bewijsmateriaal te komen) of gelijk maar ontruimen (waarbij het eigendomsrecht -vrijheid voor het individu- de ontruimingsgrond is)?

Om een antwoord op de vraag te vinden is het zinnig om eens te kijken naar de anarchistische beweging, die individuele vrijheid (ZONDER een ander te kwetsen) hoog in het vaandel heeft staan. In de anarchistische beweging komt het voor dat mensen beschuldigd worden van het niet waarborgen van een ander zijn/haar individuele vrijheid (of nog erger) en daarvoor uitgestoten en geïsoleerd worden; wat soms terecht is, soms onterecht, en vaak op initiatief van invloedrijke mensen. Echter, als het de liefde betreft, vaak met de koppeltjesrelatie als uitgangspunt (wat maar al te vaak

ontkend wordt), dan hoor je niemand als men daarin elkaars individuele vrijheid aantast (maar tegelijkertijd wel klagen over o.a. de staat, die de vrijheid van mensen met de voeten platstampt, en vindt het -by the way- terecht dat daarover geklaagd wordt). Liefde schijnt bij veel anarchisten dan ook een heilig huisje te zijn waar je niet aan mag komen op straffe van uitsluiting en isolering. Dit onder het motto alsof degene die daar iets over zegt de individuele vrijheid van een ander niet gewaarborgd heeft, en niet degene die de individuele vrijheid van een ander (en andersom in dat koppeltjesgedoe) niet wil en/of kan zien. Of zou het tot de irrationele vrijheid behoren, dat men in een (liefdes)relatie de ander kan bezitten? Het komt er dan ook op neer dat het persoonlijke alleen politiek is als het niet te dicht bij de eigen beleavingswereld komt, hetzij het voor velen zo zou zijn dat anarchisme alleen maar schoppen tegen de maatschappij is. Verandering, laat staan omverwerping van de bestaande maatschappij, kan alleen van binnenuit komen! Eén van de belangrijkste pijlers van de maatschappij is (zoals reeds beschreven) het gezin, wat alleen kan ontstaan door o.a. een bloeiende koppeltjes-kultuur, want dat is de voorloper van het gezin. En veelal wordt vergeten, ja zelfs ontkend, dat de (opgelegde) koppeltjes-KULTUUR niet onze cultuur is, maar de cultuur van de conservatieven, die daarmee de staat (elke westerse staat) een toekomst geven. Zolang het gezin, en de koppeltjes-kultuur, onaangetaast blijven zal de staat dan ook aangepast blijven! Het is de anarchistische beweging dan ook kwalijk te nemen dat men op dit thema een struisvogelpolitiek voert, de kop in het zand steken en net doen alsof er niets aan de hand is. Althans, dat is momenteel de HEERsende norm.

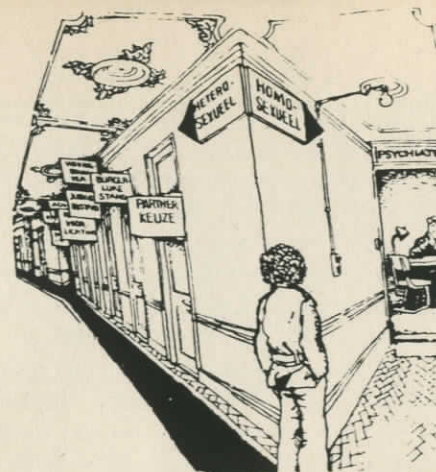
Zij die dat trachten te doorbreken, door bvb. de vrije liefde te propageren (een bij uitstek anarchistisch antwoord op de geldende moraal) vormen dan ook vaak roependen in de (anarchistische) woestijn. Mensen die de vrije liefde aanhangen hebben het zowiezo moeilijk, daar de maatschappij daar afwijzend op reageert (wat logisch is, daar een belangrijke pijler -het gezin- ondermijnd wordt). Velen merken dan ook dat hun vriendenkring, zodra mensen uit die vriendenkring

vaste verkering" krijgen, uitdunt. Anderen zien vrije liefde als iets wat je in je jonge rebelse jaren praktiseert en haken af zodra ze een vast lief gevonden hebben, zodat zij de term grandioos misbruiken en verkrachten, wat mensen die vrije liefde in de ware zin van het woord toepassen in een isolement doet belanden. Dat mensen die een vast lief hebben gevonden wegvallen bij mensen die de vrije liefde aanhangen, is gelegen in het feit dat ze natuurlijk bang zijn dat de mensen die de vrije liefde aanhangen wel eens concurrenten kunnen vormen. Iets konstruktiefs opbouwen is voor mensen die de vrije liefde aanhangen dan ook vaak een moeizame weg. Veel mensen zien vrije liefde aan voor vrije sex, wat twee volstrekt verschillende begrippen zijn en niets met elkaar uit te staan hebben. Zo worden mensen die de vrije liefde aanhangen dan ook vaak belaagd door mensen die denken met één van de twee (of meerderen) zonder meer en zonder gewetenswroeging het bed in te duiken, want "ze hangen ook de vrije liefde aan". Ook gebeurt het dat een vast koppel, die pretendeert de vrije liefde aan te hangen, andere mensen uitnodigt om met hen "de liefde te bedrijven", vaak maar éénmalig, voor één nacht, en zonder dat er maar enige vorm van liefde te bespeuren valt, echter alleen maar lust. Dit is dus vrije sex, niets op tegen; maar noem het beestje bij het juiste naampje, en vergeet vooral niet -by the way- dat de wereld opgezadeld is met het AIDS-probleem! Vrije liefde gaat verder, dieper en overstijgt lust- en jolouziegevoelens. Vrije liefde en androgynie (het samenkomen van zowel mannelijke en vrouwelijke kwaliteiten in één individu) hebben veel met elkaar van doen, daar het jezelf niet onderdrukken en optimaal ontplooiën van gevoelens tot inzet wordt om een ander lief te hebben. Het is dan ook een belangrijk uitgangspunt dat de gevoelens van een ander gerespekteerd worden, wat een groter sociaal bewustzijn teweegbrengt. De beweging die daarmee opgebouwd zou kunnen worden, zal dan ook (het enige) antwoord geven op de onderdrukking die ontstaat door het gezin als hoeksteen van de samenleving en het koppeltjes-imperium die een solide basis voor het toekomstige gezin vormt.

In den hoop dat met dit schrijven een opening geboden is om de discussie met betrekking tot het koppeltjesimperium een stimulans mee te geven, die tenslotte (mogelijkerwijs) uit zou kunnen groeien tot het opzetten van een mensen-actie-groep die stelling gaat innemen tegen koppeltjes en het ook aandurft om de konfrontatie met koppeltjes aan te gaan om hun conservatieve, vrijheidsonderdrukkende bezigheden te ontmaskeren en ze zo van hun zogenaamde progressieve, laat staan hun anarchistische, imago te beroven. Hiermee verklaar ik dan ook DE JACHT OP DE KOPPELTJES VOOR GEOPEND!

REVOLUTIONAIR-ANARCHISTISCHE VRIJE LIEFDES KUSJES, een vrij lief...

NASCHRIFT: Op zaterdag 22 januari 1994 stond in De Morgen op p. 7 onderstaand artikel, waaruit maar al te duidelijk blijkt dat het de staat serieus is met "de herwaardering van het gezin", zoals ze zelf zegt. Oordeel zelf en ontmasker ook het fascitoïde karakter van de bij uitstek reformistische boodschap die uitgedragen wordt. Aktie op woensdag 11 mei 1994 bij de Antwerpse Zoo tijdens de gezinshapening? Misschien kunnen ze dan gelijk het gezin de dag erna, hemelvaartsdag, meenemen naar hun hemel.....

LOOPT INTEGRATIE UIT OP ASSIMILATIE?

De radicale flikker- en pottenstrijd moet vanuit de anarchistische beweging gesteund worden. Vanuit de "nichten"scene werkt men teveel rond integratie en andere zogezegd bevrijdende ideeën, zie europaïde. Als pot, flikker of bi word je, als je echt met de strijd bezig bent, konstant door de euronichten geïndoktrineerd.

Onze strijd is precies anarchistisch omdat het de autoriteit en de wetten, opgedrongen door de heterosexistische staat, manschappij en religie verwerpt; een manschappij vol nuttelose produktie, prestatiedrang en concurrentie, die zelfs behoeftes als warmte en seksualiteit weet ondergeschikt te maken aan het economische, de voortplanting. De prioriteit voor ons is flikkerstrijd uitbouwen tot anti-patriarchale strijd, omdat we er enorm bij betrokken zijn; we worden immers onderdrukt vanuit de patriarchale heteronormen.

Zo werd mannelijke homosexualiteit een probleem toen het een wetsontwerp werd, lesbianisme niet omdat het bestaan ervan volledig genegeerd werd door de (mannelijke) wetmakers. Soms op het absurde af, anale sex is in Schotland legaal tussen man en vrouw, niet tussen mannen onderling als ze ouder dan 21 zijn. In sommige staten is orale sex verboden.

De homobeweging, want ook hier eigenen mannen zich alles toe en wordt lesbianisme als hulpstuk gebruikt, is bij uitstek gefundeerd op ruïnes van de heterosexistische vestingswal. Ze is opgesloten binnen de gulzige kloof van homosexualiteit en emancipatie en wordt de gevangene van eigen bevrijding, die bestaat uit vrijheid en zoveel mogelijk homosexualiteit. We onderdrukken onszelf als we ons aanpassen, we vragen geen plaatsje onder de zon, we eisen een ander strand.

Daarom is het belangrijk dat potten, bi's en flikkers duidelijk aanwezig zijn bij anarhistische akties en dat anarhisten te zien zijn op homo/lesbodemos. De indoktrinatie van de nichtenscene naar potten, flikkers en bi's toe is groot omdat het een minderheid binnen een minderheid is. We worden reïcht/pot of tegenwerkerster van de homo/lesbostrijd genoemd.

De tegenstelling homosexualiteit-heterosexualiteit is in essentie een uiting van onderdrukking. Maar dat houdt niet in dat we die tegenstelling zomaar ontkennen. Wij

Artikel De Morgen

(ingezonden stuk)

Campanie voor herwaardering van het gezin TV-spotjes nodigen uit tot bezinning over gezinsfunctie

BRUSSEL
EEN BEZINNING

Wie kiest voor het gezin, kiest voor meer welzijn. Met die slagzin wil Vlaams minister voor Welzijn en Gezin Wivina Demestier aan de bevolking duidelijk maken dat het gezinsverband - "de basiscel voor solidariteit in onze maatschappij" - aan een hernieuwde waardering toe is. In de loop van het komende voorjaar zal in de media een bewustmakingscampagne over dit thema gevoerd worden. Demestier kondigde een en ander gisteren aan in haar openingslezing voor de eerste Vlaamse gezinskonferentie.

Demestier bracht bepaalde waarden ter sprake die in de jaren zestig zijn ontstaan, zoals de individuele vrijheid. "Het gezin als structuur, als oudste structuur van onze beschaving, kon aan deze evolutie niet ontsnappen. Tegen deze achtergrond wil de sensibiliseringscampagne uitnodigen tot een persoonlijke bezinning. Het gezin is niet zomaar iets waar je zomaar in of uit stapt. De keuze voor het gezin is geen vrijblijvende keuze, het is een keuze voor verantwoordelijkheid en engagement".

De campagne bestaat uit verschillende onderdelen. Er zal op de BRTN een spotje worden uitgezonden, schoolkinderen worden uitgenodigd de gezinsfunctie in tekeningen en opstellen te behandel

De gezinskonferentie die gisteren plaatsvond was de eerste in wat een serie van zes moet worden. Demestier wil zo'n konferentie elk half jaar herhalen om op die manier "de dialoog tussen beleid, organisaties en wetenschap, op een nieuwe en verrassende wijze te laten plaatsvinden". Op elke konferentie zal een bepaald thema aan de orde komen. Gisteren was dat de sociaal-economische situatie van gezinnen. De tweede konferentie, op 30 september, zal zich richten op de netwerken die het gezin met de maatschappij verbinden. Later volgen nog konferenties over de relatie gezin-levenscyclus, de relatie gezin-welzijn en de huidige en toekomstige functies van het gezin. (RM)

bies, potten en flikkers hebben inderdaad een eigen identiteit, maar die is ons opgedrongen door de negatieve houding van de heterosexistische omgeving. De integratie-aanhangers buiten dit uit, wijzen er ons op en proberen zich, ondanks en dankzij de verschillen, binnen de manschappij te vestigen. De heersende relatievormen worden dan ook gretig gekopieerd. Ze worden qua leefwijze zoals de anderen. Ze zijn slechter want ze zijn ervan overtuigd dat ze het anders aanpakken. Ze lopen hand in hand met de rest van hun manschappij. Een stelletje uit de hetero-sexistische wereld waar ze zich vrijwillig aan onderwerpen, zonder er het kwaad van in te zien. "De progressieve ideeën over relaties ontstaan binnen het kader van heterosexistische dwangmatigheid. We moeten de heterosexistische basisleefregels omverschoppen, niet op een "progressieve" manier naleven.

We wijzen gelijkvormigheid af, homosexualiteit is een subversieve, revolutionaire kracht die ingaat tegen de bestaande orde. Om de radikale strijd aan te kunnen gaan moet je als pot/flikker/bie inzicht in je zijn krijgen. Dit geneurt meestal via de lesbo/homobeweging. Het gevaar om er volledig in op te gaan en om het op een niet anarchistische wijze te benaderen is groot. Je wordt meegesleurd in akties die homosexualiteit willen aanvaard maken, niet bevrijd. Als radikale pot/flikker/bie kom je in de anarchistische scene en traditionele homobeweging terecht, de keuze tussen bijde blijkt dikwijls nodig.

De onderdrukking van homosexualiteit is geen maatschappelijke vergissing die door betere informatie rechtgezet kan worden. De geschiedenis heeft meerdere malen het tegendeel bewezen, homosexualiteit blijft steeds een stok om mee te slaan. De grote homobeweging, in Europa, rond het jaar 20 werd platgedrukt onder de stoomwalsen van het Nazisme en het Stalinisme zodat er niets meer van overbleef. Dit gebeurt reeds op nieuw door het neoFascisme. De manschappij wijst alles af wat afwijkt van de normen, zoals de anarchistische en homobeweging.

Het schuilgedrag van potten, bies en flikkers in de anarchistische scene wordt bepaald door de houding van deze scene. De kontroversen tussen flikkers, potten, bies en hetero's maakten onze stijl voorlopig onnavolgbaar. Onze ontpopping heeft van ons geen homoseuelen gemaakt, maar integendeel potten, flikkers & bies.

Tot hertoe hebben 4 brieven de europride-organisatie bereikt. 2 afkomstig van organisaties en 2 van individuen. 1 ervan is geschreven door de radikale flikkers, potten en bies alhier, een andere door de werkgroep bisexualiteit. 't Fort Europa kan rustig verdergaan!

Patsy, i.n.v. radikale potten, flikkers en bies alhier.

EEN KRAAK MET SMAAK

In de nacht van 31 december '93 op 1 januari '94 hebben wij het pand in het Ingelandgat (Hotel van Goethem) gekraakt. Dit hotel, gebouwd in rococostijl, staat ingeschreven als beschermd monument en is eigendom van de Vlaamse Gemeenschap sinds 1984. Volgens bureu heeft het pand meer dan 15 jaar leeggestaan. De meeste waardevolle voorwerpen zijn de loop der jaren leeggeroofd, het overige is naar musea (o.a. marmeren schoorstenen, schilderijen). Voor de rest liet men het gebouw verder verloederen. Er zijn verschillende redenen waarom wij deze kraak zijn begonnen. Het huisvestingsbeleid in Gent wordt gekenmerkt door een politiek van sociale uitsluiting. Zo worden ganse volksbuurten, zoals de Brugsepoort, de Dampoort, Muide, het Rabot,... langzaam omgevormd tot getto's. In deze wijken constateert men verregaande vormen van leegstand, verkrotting en daarmee samengaan speculatie. Op dit moment hebben we in Gent zo'n 4 à 5000 leegstaande panden. Dat is wel een lager cijfer dan enkele jaren geleden, maar wij stellen ons vragen bij de manier waarop deze leegstand is teruggedrongen. Een voorbeeld van het wanbeleid is de Brugsepoort: daar is men nu bezig 140 woningen af te breken om er slechts 40 à 50 sociale woningen voor in de plaats te zetten. Deze sociale woningen zullen een beduidend hogere huurprijs krijgen dan de oude panden die er stonden, maar dat vindt men normaal, er is immers meer luxe!? Tekenend hierbij is dat geen enkele van de inwoners -meestal oude mensen of migranten- voor de plannen is geraadpleegd; het huisvestingsbeleid wordt over de hoofden van de mensen zelf heen bepaald. Daarentegen wordt wel enorm veel geld vrijgemaakt om de invalswegen en het centrum van de stad een nieuw gezicht te geven. Een gezicht naar de zakenlui en meer begoede toeristen in deze wereld toe. Zo worden de Gentse binnenwateren opgewaardeerd, worden straten herbetegeld, verdwijnen oude, niet-historische gebouwen om plaats te maken voor beton -en spiegelpaleizen, werd honderden miljoenen uitgetrokken om het operagebouw te restaureren,... Het stadsbestuur probeert van Gent een aantrekkelijke stad voor rijken en toeristen te maken zoals overal in de Europese gemeenschap van kapitaal en prestige gebeurt. Daarbij wordt een oppositie hiertegen niet geduld. Mensen die

door zichzelf te organiseren een tegengewicht proberen te vormen worden gecriminaliseerd en geïntimideerd. Maar dat pikken wij niet!!! Dit pand, ooit een hotel voor de rijkere onder ons, willen wij omvormen tot een alternatieve ontmoetingsruimte. Om onze ideeën en verzet een breder draagvlak te geven willen we hier werkplaatsen, ateliers, concertzaal, volkskeuken,... inrichten. Die kunnen dan gebruikt worden door iedereen die het niet zint hoe dingen nu geregeld worden en hoe mensen voor het moment met elkaar omgaan. Tevens zal een deel van het gebouw gebruikt worden als woonruimte voor een 15-tal mensen. Dit aantal kan echter nog aangroeien. Omdat wij niet voor onze eigen parochie willen blijven preken, hebben we er voor gekozen om van in het begin de pers in te lichten en op die manier een zo groot mogelijk ruchtbaarheid aan onze actie te geven. Dit lijkt zijn vruchten wel afgeworpen te hebben. Het verscheen in bijna elke krant, het was op de radio, op de nationale T.V.'s en het lijkt kraken in België tot een meer aanvaarde politieke actie gemaakt te hebben. Tot slot nog een woordje tot onze eigenaar, de Vlaamse Gemeenschap. Het getuigt van een hoge mate van hypocrisie om een pand dat reeds 15 jaar leeg stond enzelfs op de lijst van niet urgent te herstellen gebouwen stond, nu ineens, omdat het in de publiciteit werd gegoooid, op de prioriteitenlijst te zetten. Alles blijkt geoorloofd om ons zo snel mogelijk eruit te krijgen. Maar voorlopig blijven we waar we zitten, dus kom gerust eens langs. Het adres is Ingelandgat 4, 9000 Gent, België. Je kan ons ook bereiken via onze postbus 395, 9000 Gent.

GROETEN, DE "KRAAK MET SMAAK"-GROEP.

AGENDA

- 03-02 : Kapitalisme en democratie : onverzoeenbaar ? *
- 10-02 : Nationalisme een gevaar voor de democratie ? *
- 14-02 : Anarchistische-Koepel 20 uur Klubzaal.
- 17-02 : De nieuwe militaristische wereldorde. *
- 21-02 : Deadline nieuwsbrief 1e Redax vergadering 20u
- 22-02 : RAFA video De Brug 20 uur
- 24-02 : Parlementarisme en/of progressieve frontvorming. *
- 25-02 : 2 Redax vergadering nieuwsbrief 20 uur.
- 28-02 : Anarchistische-Koepel 20 uur Klubzaal
- 30-03 : Fuif RAFA zaal Artevelde.
- 29-04 : Paustribunaal. Theaterzaal Vooruit.

De agendapunten gevolgd door een * behoren tot de cyclus die de Libertaire Studiegroep organiseert i.s.m. Elcker-ick Gent. De avonden vatten telkens aan om 20 uur en gaan door in Elcker-Ick. Gewad 15 te 9000 Gent. Deelname in de kosten 200 fr voor de ganse cyclus.

KONTAKT

Voor de postbus:

Hoe ga je te werk: op de buitenomslag vermeld je enkel Postbus 244, 9000 Gent (B.), op de binnenomslag vermeld je aan welke werkgroep je post gericht is. Voor alle duidelijkheid, je werkt dus met TWEE briefomslagen.

- *A-Koepel Nieuwsbrief Redax : pb. 244, 9000 Gent (B.)
- *A-Koepel: idem
- *Anarchistisch Kollektief-Gent: idem
- *Zwart en Rood: pb. 86, 9000 Gent 12 (B.)
- *RAFA: pb. 667, 9000 Gent (B.)
- *AEG: pb. 442, 9000 Gent (B.)
- * L.S.G. Francis Faes. Dracenastraat 21. 9000 Gent.

PRAKTISCH

Gulle stortingen zijn altijd welkom op volgend rekeningnummer: 001 - 1879430 - 34, onder vermelding van "Nieuwsbrief: donatie".

Eventuele financiële steun zal aangewend worden voor het steunfonds van de Gentse maatschappij voor afvalverwerking hygiëne en subcultuur.

INFOTHEEK

Ja ja, sommige van onze lezers zouden maar al te graag weten wanneer de Infotheek terug open gaat, en waar! Momenteel zijn wij druk doende een nieuwe ruimte in te richten en van zodra deze klaar is wordt het adres en de openingsuren meegedeeld. In afwachting kunnen jullie gul storten op volgend rekeningnummer: 001 - 2295745 - 25. Ook zouden we willen vragen om ons zoveel mogelijk materiaal door te sturen (tijdschriften, brochures,...), om zodoende de Infotheek verder uit te breiden. Materiaal opsturen naar: pb 244, 9000 Gent (B)

NASLEEP HUISZOEKINGEN 27 OKTOBER 93
GENT

TIJDENS DE HUISZOEKINGEN WERD IN EEN
VAN DE HUIZEN DOOR DE B.O.B EEN
SCANNER IN BESLAG GENOMEN.

DE BOETE VOOR DIT HANDIG SPEELGOEDJE
BEDRAAGT 10 000 BF.

BIJ DEZE EEN OPROEP AAN IEDEREEN OM
ZICH SOLIDAIR OP TE STELLEN EN GUL
TE STORTEN OP REKENINGNUMMER

001 - 1819430 - 34

OVV "FREQUENTIE"

Hallo liefste mensen, wat je hier in je anti-fascistische handen hebt, is de eerste nieuwsbrief van RAFA. De bedoeling is dit maandelijks uit te geven. Dees maand zijn het er eigenlijk 2. Want deze RAFA nieuwsbrief beslaat nieuws van twee maanden.

Alles staat zowat chronologisch op datum, tegenwoordige tijd en land. Nou ja, je ziet wel. Tot volgende maand!!

FASCISME-RACISME-NATIONALISME:BELGIE

30/11/93

In Geraardsbergen kunnen zich 11 Iraanse vluchtelingen op het nippertje redden uit hun brandende flat. Tijdens de brand sprong een onbekende man uit een raam op de eerste verdieping waar de brand ontstond.

01-07/12/93

De negationistische VZW 'Vrij Historisch Onderzoek' stuurt het boek Air Photo Evidence naar Antwerpse secundaire scholen bestemd voor leerkrachten geschiedenis. In dat boek moet blijken dat o.a. vernietigingskampen als Auschwitz en Sobibor nooit hebben bestaan. Om in het nieuwe jaar hun walgelijke theorieën te propageren is de VZW gestart met een ledenactie in o.a. het oud-oostfronters maandblad 'periodiek contact'. Ze zijn ook op zoek naar 1500000 Bfr d.m.v. fondsen.

02/12/93

De rijkswacht van Zaventem mishandelt een zairese familie bij hun uitwijzing.

Verleid door de goede score van het 'Front National' in Brussel start het 'Vlaams Blok' met een tweetalige Brussel-campagne.

03/12/93

Molenbeekse migrante jongeren klagen mishandeling bij arrestatie op 20 november aan. Een iemand werd gedurende een half uur geslagen en uitgekafferd. Vroeger droegen een aantal van het Molenbeekse politiekorps op hun auto stickers van het 'Front National' en 'Vlaams Blok'.

05/12/93

Op hun congres 'Arm Vlaanderen?' stelt het 'Vlaams Blok' hun sociaal programma voor. De kongresteksten en voorgestelde resoluties puilen uit van de tegenstellingen en uit zijn context getrokken geplagieer van linkse sociologen.

06/12/93

Het 'Afrikaner Volksfront (AVF)', bestaande voornamelijk uit de 'Conservatieve Partij' en de neo-nazistische 'Afrikaner Weerstandsbeweging' komen samen met alsook afgevaardigen van het ANC naar België voor een studiereis.

09/12/93

Piet Ronsijn, ex-vu'er, richt de 'Vlaamse Volkspartij (VVP)' op. De naam verwijst naar de door Lode Claes in 1978 opgerichte VVP. Deze vormde later een cartel met de VNP van Karel Dillen onder de naam 'Vlaams Blok'. De nieuwe VVP wilt zich onderscheiden van de VU en het VB.

Het vernieuwde 'Borms-Documentatie en actiecentrum' op de Volkstraat 30 in Antwerpen heropend. Er is o.a. een permanente tentoonstelling over August Borms de voor Vlaams-nationalisten bijna mythische voorman. Hijzelf staat berucht voor zijn aktivisme en pro-duitsche houding voor en tijdens WO II.

11/12/93

'De Mouvement Wallon pour le retour à la France' richt een afdeling in Frankrijk op. Deze drukingsgroep bestaat enkele jaren en staat zoals de naam zich laat vertalen voor de terugkeer van Wallonie naar Frankrijk.

12/12/93

Het 'Vlaams Blok' ronselt nu ook stemmen bij de boeren. Profiterend van boze boeren tegen het Mestactieplan en de groene hoofdstructuur.

20/12/93

Vier Brusselse rijkswachters worden vrijgesproken van schoppen en slagen toe te brengen op een turkse jongere tijdens zijn verhoor. De feiten dateren van 2 maart 1989.

'Vlaams Blok' en de 'VLD' van Diest voeren samen "strijd" tegen een nieuwe vestigingsplaats voor een moskee. De Diestse 'VLD' staat al langer bekend om haar racistische houding.

23/12/93

Twee kaderleden van het 'Vlaams Blok' worden gedagvaard op basis van de wet tegen racisme. Als de zaak door de liga voor mensenrechten verloren wordt zal het Vlaams Blok geëligitimeerd zijn.

Tijdens de kerstperiode zijn er altijd een aantal verenigingen en partijen die om amnestie smeken. Daar onder meer bij: 'Het Vlaams Verbond van Gepensioneerden (VVVG)', 'de Volksunie', 'het ijzerbedevaartcomité' en natuurlijk niet te vergeten: 'het Vlaams Blok'.

28/12/93

De 'tweetalige UNIE-partij' wordt opgericht. Zij telt een 50'tal militanten en komt op voor een hecht België. Een van de voorzitters Alain Escada komt uit 'BEB (Brussel-Belgie-Europa)'.

01/01/94

Zes marokkaanse jongeren worden door de politie van Dendermonde bij en na een controle zonder reden hard aangepakt. Op het commissariaat dienen het zestal zich uit te kleden onder bedreiging van de wapenstok met de nodige racistische beledigingen.

04/01/94

In een persmededeling "verzet" het 'Vlaams Blok' zich tegen de komst van een Arabische televisiezender op de Antwerpse kabel.

05/01/94

Op het laatste moment last de leider van de 'Grijze Wolven' zijn bezoek aan Brussel op 5 januari af. De reden: naar aanleiding van de schermutselingen in Schaarbeek en Sint Joost Te Node offewel na overleg met de Turkse premier Tonsu Ciller die op 9 januari naar Brussel kwam voor de NAVO top.

10/01/94

Hans Carpels en Koen Dillen, gedagvaard voor het proces tegen het 'Vlaams Blok', hebben, via één van hun drie advocaten bij de inleiding van het proces een verwijzing van de zaak naar een kamer met drie rechters toe gekregen. Op 07 februari wordt de zaak ten gronde aangepakt.

12/01/94

Een turks praathuis in Sint-Niklaas wordt in de asgelegd.

De beroepsmilitair die in augustus 1993 molotov-cocktails door het raam van een door Sikhs bewoond pand in Sint-Truiden, word veroordeeld tot 3 jaar cel.

13/01/94

Een 15'tal jongeren slaan in Sint-Niklaas de inboedel van een marokkaans trefcentrum kort en klein.

Marijke Dillen (Vlaams Blok) stelt zich tegenkandidaat voor het voorzitterschap van de Vlaamse raad. Ze krijgt 19 stemmen wat er op wijst dat naast de 'Vlaams Blok' mandatarissen nog twee andere raadsleden in de geheime verkiezingen Dillen hebben gesteund.

15/01/94

Na het jaarlijks nationaal Vlaams Blok bal in feestzaal Harmonie te Antwerpen slaan 7 blok'ers een man ineen. Skinheads en sympatizanten werden dees jaar op het bal geweerd.

18/01/94

De rijkswacht pakt 11 in containers verscholen gevluchte Roemenen op in de Antwerpse haven.

23/01/94

Sinds nieuwjaar hebben er reeds 5 razzia's plaats-gevonden bij Truiense Sikhs na aanvraag van 31 Sikhs om OCMW-steun begin deze maand. Sommige invallen waren zonder huiszoekingsbevel.

FASCISME/RACISME/NATIONALISME: BUITENLAND

EUROPA

16/12/93

Naar aanleiding van de 2 Basken die politiek asiel aanvroegen in België is in het Europees parlement een resolutie aangenomen waarbij de ene lidstaat geen politiek asiel kan verlenen aan een asielzoeker uit een ander E.G. lidstaat. Tijdens de stemming van de resolutie zijn de Spanjaarden voltallig aanwezig integenstelling tot de andere landen.

04/01/94

Van 3 tot 6 februari zal er een congres doorgaan in Keulen op initiatief van de extreem-rechtse fractie in het Europees parlement. De Duitse neo-nazi beweging Duitse liga nodigt de Russische fascist Zjirinovski uit. Normaal mag hij Duitsland niet binnen.

NEDERLAND

10/12/94

Een linkse groepering, de Revolutionaire Marxistische Alliantie genaamd, kondigt aan selectief personen en middelen uit fascistische en nazistische verbanden te elimineren. Waaronder ook de CD valt.

15/12/93

In Middelburg worden drie leden van het Nazi Front Zeeland tot tuchtschool en dienstverlening veroordeeld wegens het stichten van brand, bekladden van grafstenen en aanbrengen van racistische leuzen.

23/12/93

De Nederlandse Eerste Kamer stemt in met een nieuwe vreemdelingenwet. Afgewezen asielzoekers kunnen niet meer in hoger beroep gaan. De nieuwe regels voor asielzoekers en andere vluchtelingen treden in werking op 1 maart 1994.

03/01/94

De centrum partij '86 heeft sinds kort een eigen ordedienst: De Nationalistische Veiligheidsdienst. Deze ordedienst zal ondermeer onderzoek verrichten naar het doen en laten van Radicale Antifascisten. De veiligheidsfunctionaris zal waar nodig worden ingezet voor het beveiligen van vergaderingen, manifestaties, bijeenkomsten en eventuele overige activiteiten, beveiligen van belangrijke personen en eigendommen van nationalist. Opsporing van links extremisten. De vrijwilligers kunnen best een gevechtssport beoefenen en hun militaire dienstplicht vervuld hebben, geen strafblad, lichte delicten is mogelijk. Een lid van deze dienst was betrokken bij het werven van Nederlandse huurlingen voor Kroatie.

20/01/94

De Haagse politie heeft opdracht gekregen een onderzoek in te stellen naar racistische uitslatingen van Hans Janmaat (fuhrer van de CD) over justitieminister Hirsch Ballin en staatssecretaris Gabor. Die zouden moeten aftreden wegens de ene zijn Joodse achtergrond en de andere omdat hij in Hongarije geboren is.

Binnenkort zijn er gemeenteraadsverkiezingen in Nederland. De opiniepeilingen geven dat de CD en CD'86 een flinke winst kunnen boeken in de tweede kamer en de gemeenteraad. Op 8 sept. 1982 passeerde de CD met de lijsttrekker Hans Janmaat met groot gemak de kiesdrempel en Janmaat verkreeg zijn zetel in het parlement. Het was de eerste keer sinds WO II dat een racistisch aandoende partij er in slaagde politieke macht te verwerven en ze hebben sindsdien alleen aanhang gewonnen.

ZWEDEN

30/11/93

Bij de verboden nationalistische herdenking van de dood van de 18de eeuwse koning Karl XII braken er rellen uit tussen skinheads en oproerpolitie in Stockholm en Lund. In die stad zakten er ook antifa's vooral uit Denemarken af. In Zweden heb je nog kleine maar goed bewapende fascistische organisaties als Houdt Zweden Zweeds, Zweedse democraten en Blankarisch verzet.

DUITSLAND

Sinds begin 1993 worden in de gesamthochschule van Duisburg pamfletten met uitgesproken nazistische inhoud verspreid. De anonieme auteur is er fier op aan de aanslag in Solingen te hebben meegeholpen. Hij is tevens maker van een nazi-computerspel, schrijver van dreigbrieven en van allerlei anti-vrouwen bullshit. Het flicken onderzoek naar de fascho loopt altijd dood. De universiteit distantieert zich, maar durft zelf geen duidelijke stelling intemen.

Meer dan anderhalf jaar na de dood van de functionaris van de rechtsradicale Deutsche Liga, Gerhard Kaindl, die bij een vechtpartij in een chinees restaurant in Berlijn-Neukölln om het leven kwam, zoekt de Berlijnse staatsveiligheidsdienst op volle toeren naar de vermeende daders. Sinds half november vinden huusdoorzoekingen en arrestaties plaats. Talma, Mehmet, Abidin, Erkan en Bahretin zitten in voorarrest. De onderzoekende instanties beroepen zich daarbij op de verklaringen van een vermeende dader. Een massale pretentie van geuniformeerde politie en politie in burger, tientallen getuigenoproepen en snuffelarijen begeleiden deze gebeurtenissen. Bij de meer als 60, door fascistengereguleerde moorden sinds 1989, kan in deze regel niet van zo een inspanning gesproken worden. De omstandigheid dat in de BRD met fascistengereguleerd wordt omgegaan als "stoute familieleden" heeft traditie. Net zoals de vervolging van anti-fascistengereguleerd traditie heeft.

03/12/93

In Dortmund gaat er een oprichtingsvergadering door van Deutsche Nationalisten. 120 deels zwaar bewapende fascistengereguleerd (lid van FAP of DVU) worden opgepakt. A. Ook 30 antifa's worden preventief opgepakt.

In Karlsruhe onderzoekt de Duitse recherche de neo-nazi brochure "Der Einblick" waarin een hit-list van 250 uit te schakelen personen werd gepubliceerd. Hierop vroegen Duitse anti-fascistengereguleerd groepen steun en politiebescherming, ook omdat Oostenrijkse antifa's reeds bombrieven hadden ontvangen. Twee neo-nazi's, verdacht van het samenstellen van die Einblick, werden gearresteerd. Op 08/12/94 slaagden ze erin te ontsnappen met 7 andere neo-nazi's uit de gevangenis van Spremberg (Ex-DDR). Een paar dagen later werden ze echter weer

ingerekend. Der Einblick is in Duitsland niet te verkrijgen, echter wel in Denemarken waar de minister van justitie de uitgave niet wilt verbieden.

05/12/93

In Rostock worden 21 rechts radicalen door de politie gearresteerd om een overval op een jongerencentrum te voorkomen. Toch braken er meerdere rellen uit. 1 passant wordt in elkaar geslagen.

09/12/93

In Bonn wordt het vonnis geveld rond de aanslagen op 2 huizen met Turkse bewoners in Molln. De aanslag had 3 doden tot gevolg. De twee verdachte nazi-skins, Michael Peeters en Lars Christiansen, trokken hun oorspronkelijke bekentenissen in. Ze werden wel door 2 mensen op die fatale nacht herkend. Peeters krijgt levenslang en Christiansen 10 jaar.

In de trein op het traject Hamburg-Bucholz wordt een asielzoeker dodelijk gewond door messteken. Hij overlijdt de zelfde dag.

In de metro van Berlijn word een Afrikaan door Nazi-skinheads aangevallen. Ze proberen hem uit de rijdende metro te duwen wat hun lukte bij het volgende station.

13/12/93

De burgemeester van Hamburg (Henning Vorscherau) vraagt bevoegdheden om te beletten dat buitenlanders zich nog verder vestigen in delen van de stad waar zij 50 of meer procent van de inwoners uitmaken.

13/12/94

Een brandaanslag op een asielzoekerstehuis in Bruchsol zorgde voor beperkte schade. De brand wordt op tijd opgemerkt.

18/12/93

In Melle raken 4 Kosovaren gewond nadat ze een radio waarin een bom zat verstoppt hebben aangezet.

19/12/93

Een brandaanslag in Darmstadt op een Turks restaurant. Er vielen geen gewonden.

Groepen neo-nazis bewapend met baseballknuppels en hakenkruisvlaggen vallen verschillende linkse jeugdclubs aan in Potsdam. Er valt één zwaargewonde.

In Wustrau valt een groep van 40'tig neo-nazis alsook een linkse jeugdclub aan. De bezoekers worden gemolesteerd en de inboedel aan diggelen geslagen.

Een Joodse begraafplaats in Worms word geschonden.

21/12/93

Tijdens een tussenlanding in Munchen heeft de Russische ultra-nationalist Vladimir Zjirinovski een ontmoeting met de Duitse geestverwante, advocaat en uitgever Gerhard Frey van de Deutsche Volksunion (DVU).

23/12/93

Een rookbom word in een migrantentehuis in Vurburg bij Brandenburg gegooid. Er is lichte materiele schade.

24/12/93

Een onbekend persoon pleegt een brandaanslag op een Turkse winkel in Kaltenkirchen bij Hamburg.

28/12/93

De Joodse gemeenschap in Duitsland gaat gerechtelijke stappen ondernemen tegen Erwald Althans die in de film "Beroep: neo-nazi" oproept tot de vestiging van een nieuw nazi-bewind en ook het uitmoorden van duizenden Joden in Auschwitz ontkend.

29/12/93

Vladimir Zjirinovski krijgt geen visum om Duitsland binnen te mogen.

30/12/93

Vier jonge mannen worden formeel in staat van beschuldiging gesteld voor de brandstichting in Solingen die het leven kostte aan 5 Turkse meisjes en vrouwen. Alle 4 hebben rechts-radicalen banden.

01/01/94

Een vijftiental neo-nazi's lokken in een discotheek in Moisburg een rel uit. 4 fasco's, 1 Turk en nog wat flikken raken gewond.

Bij een aanval op een asielzoekerstehuis in het Nederbeierse Straubing trapt een groep van 10 Duitsers de deuren in en vernielen een telefoon. 3 personen worden gearresteerd.

In Speyer steken onbekenden een door meer dan 40 asielzoekers bewoonde wooncontainer in de fik.

In Saksen-Anhalt vallen 12 gemaskerden een daklozentehuis binnen. 2 bewoners raken gewond.

Een asielzoekerstehuis in Epperthausen bij Darmstadt wordt door onbekenden beschadigd.

03-01-94

Volgens het Duitse ministerie van buitenlandse zaken moet de Duitse regering gaan praten met de Russische extreem-nationalist Zjirinovski.

10/01/94

Een Duits gehandicapt meisje krijgt een hakenkruis op haar linkerwang ingekerft na het weigeren van de hitlergroet te brengen. Later zou moeten blijken dat ze het zelf aangebracht heeft om aandacht te krijgen.

15/01/94

In Ludwigshafen steekt een man een tehuis voor asielzoekers in brand. 11 mensen moesten voor verzorging naar de kliniek.

20-01-94

De Duitse autoriteiten zijn deze week begonnen met het versturen van een honderdduizendtal waarschuwingsbrieven gericht aan Kroatische families die in Duitsland verblijven. Ze moeten allen uiterlijk 30 April dit jaar het land verlaten.

ITALIE

De opmars van de MSI is ronduit verbijsterend. Na 50 jaar praktisch onbestaande te zijn geweest, veroveren de Fascisten nu ineens 30 procent van de stemmen bij de laatste gemeenteverkiezingen. Gianfranco Fini, leider van het MSI en geschoolde gladjanus omschrijft zijn partij als een moderne conservatieve partij die alle goede dingen uit het fascisme (vaderlandsliefde, de voorname plaats van de familie in de natie, anti-communisme,...) behouden wilt zien. Naast de kern van Fini gezinden zijn er nog twee andere harde kernen binnen het MSI: die van de stokoude fascist die met heimwee terugverlangen naar de glorie-tijd 'Mussolini' en een kern die het fascisme in een nieuw jasje wilt steken, de vernieuwers. Ondanks alle mooipraterij is het toch een feit dat ze als partij niet optreedt tegen de anti-semitische en racistische acties van haar jeugdbeweging. De partij wordt alsook openlijk geruggesteund door figuren als Berlusconi Silvio, die 3 v.d. 4 belangrijkste t.v. stations, een dagblad, voetbalclub A.C. Milaan en dergelijke meer controleert. Op 27 en 28 maart zijn er algemene verkiezingen in Italië. Silvio Berlusconi heeft zich kandidaat gesteld als hoofd van de rechtse partij 'Forza Italia'. Hij dreigde er al weken mee in de politiek te gaan om links van een verkiezings-overwinning te houden. In de Forza Italia huisvest alsook de Liga Nord. De voor autonomie in het noorden opkomende partij. De MSI gaat als 'nationale alliantie' naar de verkiezingen. De Nationale Alliantie wordt opgericht omdat de MSI een te militaristisch imago heeft. Ook wordt de fascistische groet bij samenkomsten niet meer gebruikt. Een aantal zuidelijke kristen-democraten staan klaar om aan te sluiten.

OOSTENRIJK

Begin december explodeerden bij o.a. een pastoor, een tv-journaliste en de burgemeester van Wenen een aantal bombrieven. Deze waren van zeer professionele aard. Ze zagen eruit als gewone privé-brieven. De afzenders waren verzonnen en werden gepost in Neder-Oostenrijk. De Comlink Antifa wees op een serieus te nemen gerucht dat een aantal bom-brieven naar de BRD op weg zijn. Uit het onderzoek naar de bombrieven blijkt dat er sprake is van een extreem-rechts netwerk tussen Duitsland en Oostenrijk. 4 gearresteerden hebben banden met de verboden neonazi-groep VAPO (volkstrouwe -buiten-parlementaire oppositie). De Oostenrijkse kaderorganisatie van de NSDAP-OA. De aanleiding van de bom-brievencampagne zou de opsluiting zijn van voor alle duitstalige rechts-extremisten boegbeeld en VAPO-oprichter Gottfried Kussel. Deze is in september 1993 veroordeeld tot 10 jaar opsluiting. Alsook gewezen vertrouweling van dode nazi Michael Kuhnen. Via een telefonisch contactpunt in Mainz (Rijnland-Poltz) konden extreem rechtse groepen zich aansluiten bij het protest van neo-nazis tegen Kussels opsluiting wat zou geresulteerd hebben in de bommenbriefcampagne.

22/12/93

Zjirinovski brengt een bezoek aan Wenen waar hij te gast is van o.a. een gewezen waffen SS'er.

PORTUGAL

12/12/93

Bij de gemeenteraadsverkiezingen verloor de populistische rechtse Volkspartij (PP-CPC) licht verlies.

ZWITSERLAND

18/10/93

Aan het stadstheater in Bern word een groep van vijftig mensen uiteengedreven, met rubberkogels en traangas beschoten en met vuist en zware laarzen geslagen. Een gebroken arm, oog- en hoofdletsels zijn het resultaat. De aanleiding van de demonstratie was gericht tegen de Zwitserse en Europese uitsluitingspolitiek t.o.v. vluchtelingen. In het stadstheater ging een diplomatieke receptie door.

FRANKRIJK

Ook hier worden regelingen voor inreis en verblijf van "buitenlandersters" (behalve voor Zwitsers en EG burgers) verscherpt. Net als in Duitsland moet het asielrecht feitelijk afgeschaft worden. Asielzoekers worden geweigerd als ze via een "derde land" komen of hun verzoek ongegrond is. Frankrijk wil trouwens dat de regelingen in Europa op elkaar worden afgestemd. Brein hierachter is Pasque (minister van bin.za.), begin jaren 80'tig vice-president van de gaullistische privé-politie service d'action civique (SAC). De SAC werd in '82 door een parlementscommissie criminele vereniging genoemd.

GROOT-BRITTANIE

03/01/94

In conservatieve Britse kringen ontstaat er tumult daar een zwarte vrouw in de Bourn Hall Clinic een eikel van een blanke vrouw kreeg ingeplant wegens een tekort aan eicellen van zwarte donoren.

10/01/94

Twee leden van de kleine Liberaal Democratische partij worden niet uit de partij gestoten. Dit o.a. naar aanleiding van het verspreiden van racistische pamfletten tijdens een tussen-tijdse verkiezing in de Oost-Londense gemeente Tower Hamlets. Daar moesten ze opboksen tegen de neo-fascistische British National Party.

15/01/94

In Oost-Londen breken er rellen uit tussen antifa's, flikken en neonazis. Een kleine duizend neo-nazis en nazi-skins zakken af naar de Piper Public House in Beacontree. Daar zou een op het laatst afgelast herdenkingsconcert van de verleden jaar verongelukte Ian Stuart doorgaan georganiseerd door Blood and Honour. Volgens Searchlight (antifascistische organisatie) was er een bus uit Nederland, 200 Duitse nazi-skins, nazis uit Frankrijk, België, Denemarken en Zweden. O.a. Twee Belgische skins worden opgepakt en de volgende dag voorwaardelijk vrijgelaten. Het betreft ene Steve C. en Eddy V.R. beiden uit Knokke Heist. Reeds meermalen betrokken geweest bij gevechten in Knokke Heist.

In Nottingham vallen skinheads een boekenwinkel aan.

OEKRAINE

16/01/94

De nationalistische passies worden hier ook aangewakkerd.

Vooraf op het schiereiland, met een speciaal gekregen autonoom statuut, de Krim, aan de Zwarte zee waar de nationalist Joeri Mesjkov de eerste ronde in de presidentsverkiezingen won.

De Krim bestaat voor 70 procent uit Russen. Velen willen terug afhankelijk worden van Moskou.

OOST-EUROPA

Door de verdeeldheid onder de meer gematigde politici krijgt extreem rechts voet aan wal in Oost-Europa. Het ergste voorbeeld hiervan is ex-Joegoslavië. In Servië heb je de 'Partij voor Servische Eenheid' van Zeljko Raznatovic en de extremisten van Vojislav Seselj. Beide partijen houden er paramilitaire organisaties op na en worden beschuldigd van wrede daden in Kroatië en Bosnië. Ze hebben nauw contact met president Milosevic. In Kroatië is men er in geslaagd de extremistische Kroatische Rechtenpartij uit te schakelen, maar heel wat nationalistische zittingen op sleutelposities. Ook Polen (de rechtse confederatie voor een onafhankelijk Polen en de Nationale Partij), Tsjechië (de Tsjechische Republikeinse Partij), Slovakije (bestaande uit een wankelende nationalistische regering) en Hongarije (met toneelschrijver Istvan Csurka) worden geplaagd door extreem-nationalistische groeperingen. Velen ervan gebruiken anti-semitische en anti-zigeuners propaganda. In Roemenië heeft president Vacarolu de nationalistische zelfden nodig om een meerderheid in het parlement te halen.

BULGARIJE

Na de moord op een Bulgaars politiemann in dec' 93 door een Arabische drugshandelaar is een golf van vreemdelingenhaat over het land gespoeld. Er worden dreigbrieven gestuurd naar Arabische ambassades, eigenaars van Arabische firma's, winkels en restaurants. De brieven zijn ondertekend met de naam: 'Vrij Bulgarije'. Arabieren worden ook door de politie op straat in elkaar geslagen en beroofd.

28/12/93

Bulgarije gelast Vladimir Zjirinovski het land te verlaten wegens beledigingen aan hun eerste democratisch verkozen president.

RUSLAND

De uitslag van de parlementsverkiezingen op 12/12/94 bracht de overwinning voor, met misleidende naam, de Liberaal-Democratische-Partij van fuhrer Vladimir Zjirinovski. Zijn partij kreeg 12,3 miljoen stemmen. Dat komt neer op 23 procent. Goed voor 59 zetels. Bij de presidentsverkiezingen van 1991 haalde hij reeds 6 miljoen stemmen. Zjirinovski beloofde in zijn verkiezingscampagne een verdubbeling van de levensstandaard in 6 maanden, het likwiden van 5000 misdadige bendes, het terug op poten zetten van de Russische bewapening, het Russische rijk in zijn oude glorie herstellen. Ook staan ze de inlijving van Finland bij Rusland voor, het begraven van nucleair afval langst de grens met de Baltische staten, het arresteren van stakers en het verbannen van profiteurs, het vizeren van volksgroepen als Kaukasiërs, Kazachinnen en zigeuners.

De Liberaal-Democratische-Partij is ontsproten in maart 1990 uit een vriendenkring van de Russische nobelprijswinnaar Andrej Sacharov. De stichter Zjirinovski kan je zien als een populist die het volk instinctief weet te bespelen. Hij komt over als een korrekte politicus maar eigenlijk is hij een grote bluffer. Om zoveel mogelijk aandacht te trekken. Zo dreigde hij voor zijn verkiezings-overwinning Duitsland en Japan te vernietigen als die landen zich niet met de interne aangelegenheden in Rusland bemoeien. Een week later toont hij zich in een interview wel een stuk gematiger. Een paar dagen later dreigt hij dan weer met het geheim wapen Elipton. Om dan op 11/01/94 met een derde wereldoorlog te dreigen tegen de NAVO als die Oosteuropese landen opneemt in zijn rangen. Gedemoraliseerde militairen in Rusland zien in Zjirinovski als een welgekomen geschenk. Verontrustend is ook dat hij goede contacten zou hebben binnen het leger en het militair industrieel complex.

In 1996 zijn er presidentsverkiezingen. Zjirinovski wil terug meedingen. De nieuw aangenome grondwet waarbij de president meer macht krijgt verzilverd voor Zjirinovski dan ook een prachtige waarde.

30/12/93

Aleksandr Barkasjov, voorman van de verboden neo-fascistische beweging 'Russische Nationale Eenheid (RNE)' wordt gearresteerd. Barkasjov stond aan het hoofd van de stoottroepen, die tijdens de oktoberopstand de verdediging van het Witte Huis op zich namen.

24/01/94

Dimitri Vasiliev, fuhrer van Pamyat, een fascistische en antisemitische groep, trekt in twijfel of Zjirinovski wel een echte Rus is. Zoniet sluit hij elke mogelijke samenwerking uit.

26/01/94

Het Russische openbaar ministerie spant een proces aan tegen Vladimir Zjirinovski wegens verboden oorlogspropaganda. In zijn biografie 'Laatste opmars naar het zuiden' roept hij op tot oorlog tegen Turkije, Iran en Afghanistan.

EL SALVADOR

16/12/93

Sinds de jaren 50'tig is er een rechts terreurnet in Centraal-Amerika actief met als oorspronkelijke bedoeling het communisme en iedere oppositie aldaar te bestrijden. De kern van dat net bestond in El Salvador uit topfiguren van de VS-strijdkrachten. Rijke Salvadoriaanse burgers werden door die strijdkrachten opgeleid om te gaan functioneren als rechtse doodseskaders. 95 procent van de ongeveer 75000 doden bij het conflict in El Salvador mag toegeschreven worden aan de opgeleide doodseskaders en het aldaar gestationeerde VS-leger.

VERENIGDE STATEN

16/01/94

De Ku Klux Klan is van plan Europese extreem-rechtse organisaties financieel te steunen. 5 Amerikanen verblijven in Europa om banden te smeden o.m. met de British National Party. De KKK telt 400 leden in Groot-Brittanie en zou een landgoed in het zuiden van Wales bezitten.

ZUID-AFRIKA

23/01/94

Het Afrikaner-Volksfront maakt zich sterk beroep te kunnen doen op een deel van het leger om binnen Zuid-Afrika een blanke volkstaat te vormen. Constand Viljoen stond tussen 1981 en 1985 als hoofd van het leger in Zuid Afrika en is nu leider van het Afrikaner-Volksfront.

NIEUW UITGEKOMEN BOEKEN.

Michael Schmidt, Neonazi's. Onderzoek naar een verschrikking: Over het doen en laten van Duitse-neonazi's, heel dicht bekeken door Schmidt.

John Miles, Kroniek uit die doofpot: tijdsroman over de periode tussen 1973 en 1988 in Zuid-Afrika.

Simcha Guterman, Het opgedoken boek: document over het Joodse leven in de stad Plock van september 1939 tot maart 1941.

Louis Begleyn, Oorlog en leugen: roman over de zwerftocht van een Joods jongetje en zijn tante om aan de Duitsers te ontsnappen.

Diverse auteurs, De l'avant- et de l'après-guerre. L'extreme droite en Belgique Francophone: verzamelde teksten over driekwart eeuw extreem-rechts in het Franstalig landsgedeelte.

AGENDA

22/02/94

Video in de Brug: Speak up, it's so dark: Zweedse Film om 19.00 stipt over een neo-nazi die een Joodse psychiater ontmoet.

Met daarna een ontspannende discussie over het plotse verval van de anti-fascistische beweging in de Gentse binnenstad?

30/03/94

RAFA fuif in zaal Artevelde.

jan, 94

ABBONEMENTEN

De eerste RAFA-nieuwsbrief is gratis dat geldt niet voor de volgende nummers. Zodus neem een abonnement en je krijgt hem elke maand opgestuurd. Voor 10 nummers 220 BFR. (portokosten zijn inbegrepen!) Storten op rekeningnummer 035 1994260 78{ALSK}

RAFA (zonder naamsvermelding)

PB 667

9000 GENT

